

BROJ

1

džuboks

magazin

GODINA I • BEOGRAD 3. MAJ 1966.

CENA: 1,50 N. DIN. 150 STARIH DINARA

MIK
DŽEGER

BIL
VAJMEN

ČARLI
VOTS

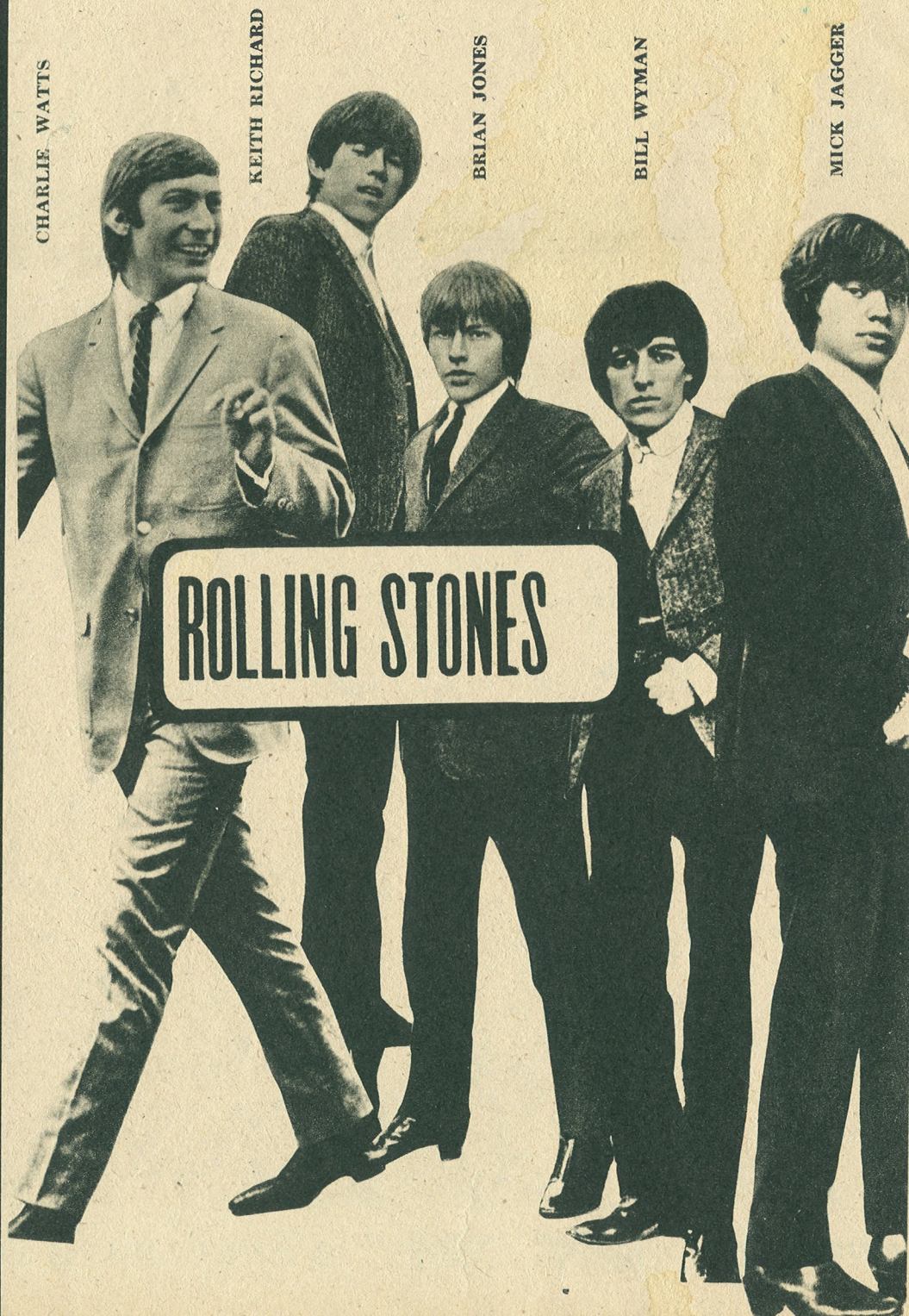
KEJT
RIČARD

BRAJEN
DŽONS

▲ ANSAMBL „ROLING STOUNS” ● SPECIJALNI DODATAK

„FILMSKOG
SVETA”

Ime:	MICK JAGGER	BRIAN JONES	KEITH RICHARD	BILL WYMAN	CHARLIE WATTS
Rođen:	26. juli 1944.	26. februar 1944.	18. decembar 1943.	24. oktobar 1941.	2. jun 1941.
Ranije zanimanje:	student	različito	lenština!	tehnika	grafički ertac
Instrument koji svira:	harmonika, peva	gitara, harmonika	gitara	bas gitara	bubnjevi
Omiljeni pevači:	Chuck Berry. Bo Diddley	Johnny Cash, Jim Reed	Chuck Berry, Les Paul, Jerry Lee Lewis	Chuck Berry, Crystals Muddy Waters	Bo Diddley, Mick Jag- ger, Buddy Greco

Ova popularna grupa dobila je ovo ime po jednoj melodiji ansambla Muddy Waters: »Rolling stones blues«. Prvi važniji nastup bio je u poznatoj londonskoj sali »Rojal Albert Hol«. Najvažnije ploče: 1963 — Come on, Ivanna be your man, 1964 — Not fade away, It's all over now, Little red rooster, 1965 — Satisfaction, Last time, Get off of my cloud 1966 — 19th nervous break down, As tears go by. Rekord u prodaji ima ploča »Satisfaction« (1.500.000 primeraka).

A da li ste i ovo znali: Svoj prvi ugovor sa Deccom (kompanija gramofonskih ploča) Rolingstonsi su potpisali na preporuku — Bitlsa!

UVODNIK

Svedoci smo sve brže modernizacije života na svakom koraku. Život naš teče sve bržim tempom. Ove promene odražavaju se na svemu što nas okružuje. Svedoci smo novih traženja u literaturi, pozorištu, filmu, slikarstvu, skulpturi, muzici. Zabavna muzika je naročito podložna ovim promenama i u tome možda i leži njena draž. Jedna pesma nam se dopada mesec-dva, vo limo je više nego ostale, a onda polako počinjemo da je zaboravljamo da bi njeno mesto zauzela nova pesma. I tako neprestano.

Novi talas zabavne muzike, koji je počeo pre nekoliko godina masovnom upotrebom električnih instrumenata, našao je na različit prijem među slušaocima. Nasuprot ogorčenim protivnicima ove muzike ja villa se oduševljena grupa devojaka i mladića, vatrenih pobornika novog ritma. Tako su nastali i novi idoli: mladići s gitarom osvojili su srca svojih vršnjaka, njihov uticaj je davno prešao muzičke okvire. Strasne obožavaoce ove muzike danas srećemo u svim zemljama i svim podnebljima; oduševljenje je isto na svim meri dijanima.

Osećajući nedostatak jedne publikacije koja bi zadovoljila interesovanje mnogobrojne publike za ovu vrstu muzike, redakcija „Filmskog sveta“ pokreće svoj mesečni datak — „Džuboks magazin“ koji želi da vas zabavi i obavesti o događajima u zabavnoj muzici, ali istovremeno i da tesno sarađuje sa svojim čitaocima.

Zato vas pozivamo, dragi čitaoci, da nam se javite svojim predlozima i dopisima na adresu:

DŽUBOKS MAGAZIN
Vlajkovićeve 8
Beograd

Nikola Karaklajić

PISMA ČITALACA

M. S., KRAGUJEVAC

„Odlična je vaša ideja da u „Filmskom svetu“ objavljujete članke o najpopularnijim pevačima i ansamblima sveta. Ali, zar ne mislite da bi trebalo pokrenuti specijalni časopis za mnogobrojne ljubitelje zabavne muzike? Ja bih bio prvi pretplatnik tog lista“.

*

Mislimo kao i vi.

A ako nam pošaljete svoju punu adresu, bićete i prvi pretplatnik, jer ćemo vam list slati — besplatno!

Nijaz Rešad, PRIŠTINA

„Čitao sam mnogo o Bitlsima, ali sam čuo kako su oni imali još jednog člana. Interesuje me šta je s njim bilo. Ne znam koga da pitam, pa zato pišem vama“.

*

Bitlsi su zaista imali drugog bubnjara za vreme svog boravka u Nemačkoj. Svoju blistavu karijeru oni su i počeli prvo u „Star klubu“ u Hamburgu, a tek kasnije ih je prihvatila i Engleska. O svemu tome moći ćete da čitate u jednom od idućih brojeva našeg časopisa.

Vesna Balić, ZAGREB

Cijenjeni druže uredniče, Redovito čitam „Filmski svijet“, pa sam došla na ideju zašto ne bismo birali najpopularniju filmsku melodiju?

*

Zahvaljujemo na ideji. Rado ćemo primati svaku sugestiju naših čitalaca. Ako se složete, vaš predlog o biranju najpopularnije filmske melodije malo ćemo proširiti i pokušati da u našem časopisu pokrenemo jugoslovenski „top-twenty“, to jest da saznamo koje se ploče najradije slušaju u toku jednog meseca.

TOP LISTE

ENGLESKA

1. **The sun ain't gonna shine any more** (Sunce neće više nikad sijati) — Walker bros.
2. **Somebody help me** (Neka mi neko pomogne) — Spencer Davis group
3. **Elusive butterfly** (Lukavi leptir) — Bob Lind
4. **Dedicated follower of fashion** (Pomodarac) — Kings
5. **Hold tight** (Zagrli čvrsto) — Dave, Dee, Dozy, Beaky, Mick and Tich
6. **Elusive butterfly** (Lukavi leptir) — Val Doonican

ITALIJA

1. **Michelle** (Mišel) — Beatles
2. **Nessuno mi può giudicare** (Niko mi ne može suditi) — Caterina Caselli
3. **Il ragazzo della via Gluck** (Dečak iz ulice Gluk) — Adriano Celentano
4. **Resta** (Ostani) — Equipe 84
5. **Nessuno mi può giudicare** — Gene Pitney
6. **Lei** (Ona) — Adamo Ferial

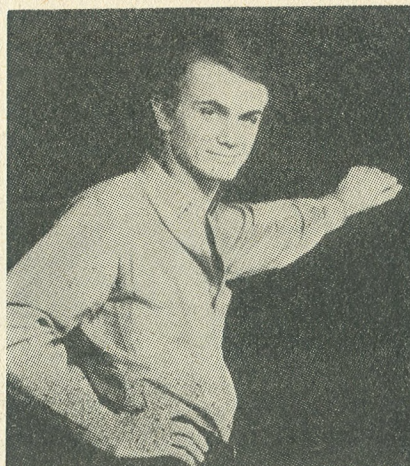
SAD

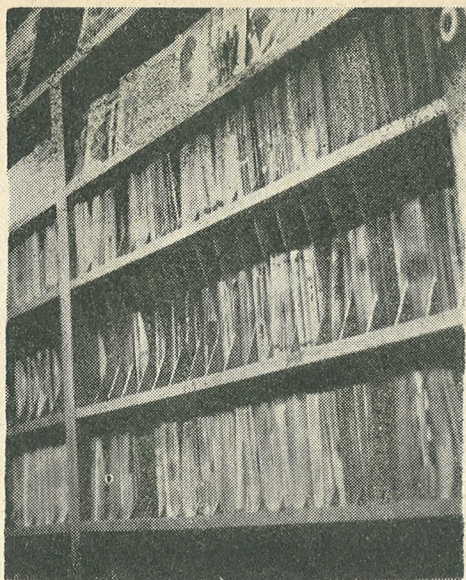
1. **Soul and inspiration** (Duša i nadahnuće) — Rigtious bros.
2. **Daydream** (San na javi) — Lovin' Spoonful
3. **19th nervous breakdown** (19-ti nervni slom) — Rolling Stones
4. **Bang, bang** — Cher
5. **The ballad of the green berets** (Balada o zelenim beretkama) — S/Sgt Barry Sadler
6. **Nowhere man** (Čovek niotkuda) — Beatles

FRANCUSKA

1. **Le jouet extraordinaire** (Neobična igračka) — Claude Francois
2. **Le folklore américain** (Američki folklor) — Sheila
3. **C'est ton nom** (To je tvoje ime) — Mireille Mathieu
4. **Michelle** — Beatles
5. **Potemkine** — Jean Ferrat
6. **Et s'in n'en reste qu'un** (I ako ostane samo jedan) — Eddy Mitchell

ANKETA

POSETILI SMO

- Klub omladine Treće mesne zajednice, Zemun
- Jedno odeljenje Četrnaeste beogradske gimnazije
- Prodavnicu „Muzički magazin“, Terazije 12, Beograd

Cilj ove rubrike je da vas obavesti koje su melodije ovih dana kod nas najpopularnije. Mada je broj rado slušanih melodija i interpretatora veoma velik, izdvojili smo po pet na svakom mestu koje smo posetili.

Klub omladine u Zemunu:

1. Volim (J'aime) — Adamo.
2. Devetnaesti nervni slom (19th nervous breakdown) — Rolling stouns.
3. Niko mi ne može suditi (Nessuno mi può giudicare) — Džin Pitni.
4. Zašto dolaziš samo s kišom — Dragan Stojnić.
5. Moja generacija (My generation) — ansambl Hu (WHO).

Odeljenje XIV beogradske gimnazije:

1. Niko mi ne može suditi — Džin Pitni.
2. Juče (Yesterday) — Bitlsi.
3. Ove čizme su napravljene za šetnju (These boots are made for walkin') — Nensi Sinatra.
4. Špica emisije „Crni sneg“ — Arsen Dedić.
5. Kako suze teku (As tears go by) — Rolling stouns.

„Muzički magazin“ (prema prodaji pojedinih ploča):

1. Neću tebe — Olivera Vučo.
2. Tišina — Lola Novaković.
3. Zašto dolaziš samo s kišom — Dragan Stojnić.
4. Sedam veličanstvenih — Elipse.
5. Long plej ploča Koni Frensis.

Ako želite da i mi saznamo koje su melodije i interpretatori popularni u vašem gradu, preduzeću, školi ili klubu diskofila, pošaljite nam svoju listu odabranih melodija.

Svi časopisi ove vrste u svetu donose liste ploča koje se najbolje prodaju i melodija koje se najradije slušaju. S obzirom da je naše tržište gramofonskih ploča prilično zatvoreno, mi ćemo posebno izdvojiti listu ploča naših diskografskih kuća koje se najbolje prodaju. Našu listu sastavljamo na osnovu emisija Radio-Zagreba „Deset najpopularnijih“ i Radio-Beograda „Muzički automat“. Međutim, da bismo i čitaocima pružili mogućnost da sastavljaju svoje liste najslušanih melodija, pozivamo vas da nam pošaljete svoje predloge.

Naša adresa je: DŽUBOKS MAGAZIN, Beograd, Vojkovićeve 8, za rubriku „Top-lista“. Svoje predloge šaljite najkasnije do 15. maja.

Za početak smo vam pripremili uglednu listu koja će, možda, odgovarati i vašem uku su:

TOP lista » džuboks «

1. Sunce više nikad neće sijati (The sun ain't gonna shine anymore) — Walker Bros.
2. Boem (La bohème) — Šarl Aznavur
3. Sha, la, la, la, lee — Mala lica (Small faces).
4. Tereza — Arsen Dedić.
5. Lutke (Les marionnettes) — Kristof.
6. Mišel (Michelle) — Bitls.
7. Žozi (Josie) — Donovan.
8. Vreme za plakanje (Cryin'-time) — Rej Čarls.
9. Zašto dolaziš samo s kišom — Dragan Stojnić.
10. Volim (J'aime) — Adamo,

dobar dan,
kako
ste

SAMONIKLI

Samonikli su:

MARIN PEČJAK (vokalni solista); učenik; ljubimci: Adamo i ansambl „Beach boys”.

MILAN PAVLOV (solo-gitara); student; ljubimci: Sonny i Cher.

MARKO NOVAKOVIĆ (bas gitara); student; ljubimci: ansambl „Them” i „Searchers”.

BOJAN DRNDIĆ (ritam-gitara); učenik; ljubimci: ansambl „Walker Bros”.

VUKAŠIN VELJKOVIĆ (baterija); student; ljubimci: ansambl „Hollies”.

Dok su snimali svoje prve melodije za Radio-Beograd u studiju VI odjeknuo je oduševljeni aplauz tehničara. — Na predlog Gradskog komiteta Saveza omladine Jugoslavije boravili su nedelju dana u Budimpešti gde su, u okviru proslave Dana mladosti, svirali zajedno s orkestrima iz Mađarske i Istočne Nemačke. — Izvanredna muzikalnost, glasovni kvaliteti vo-

kalnog soliste, ozbiljnost kojom prilaze radu i doslednost jednom stilu obećavaju blistav razvojni put ovom ansamblu.

● Ako vam postavim pitanje zašto ste usvojili naziv „Samonikli”, pretpostavljam da ćete reći: „Niko nas nije

hteo, niko voleo, pa smo morali sami da ničemo i rastemo”. To bi bio neprijatan odgovor i zato, da bih vas pretekla, postavljam neprijatno pitanje: koji su vam najveći neuspehi?

— Gitarijada — odgovara u horu ansambl i tako demantuje raniju izjavu da je samo Marin vokalni solista, dok ga ostali samo „prate”.

● Zašto gitarijada?

— Držali smo se kao „drvene Marije”.

● A gde se ne držite kao „drvene Marije”?

— Na igrankama, fakultetima, drugarskim večerima. Imamo stalan angažman na beogradskom Tehnološkom fakultetu: igrankama prisustvuje 700—800 osoba.

● Šta se podrazumeva pod onim „odelo pristojno”?

— To znači da sako ne sme da se skida i da se na igranku ne dolazi u farmerkama.

● Sta je još zabranjeno?

— Pljuvanje po podu i vrištanje.

● Vama ili publici?

— Mi ne vrištimo iz principa.

● *Od kada, gde i koliko vežbate?*

— Počeli smo da sviramo pre dve godine, aktivno pre šest meseci. Vežbamo svakog drugog dana po dva sata u prostorijama Kulturno-umetničkog društva „Nikola Tesla” čiji smo članovi.

● *Koga cenite (osim sebe, naravno)?*

— Šedouse, Bitlse, Elipse, Zlatne dečake, Džina Pitnija.

● *Koje kompozicije vam je snimio Radio-Beograd?*

— „Povetarac i ja”, „Dovoljavate li, gospodine”, „Usamljena harmonika” i „Ne ustupam vam svoje mesto”, u našim aranžmanima.

● *Hoćete li naći nešto bliže o poslednjoj kompoziciji koja nije tako poznata kao prethodne?*

— To je jedan šlager koji je bio popularan pred sam rat. Slučajno smo „iskopali” taj hit iz 1938, u doba kada nismo bili ni rođeni. Melodija se pevala na tekst:

**„Ja imam kozu
sa plavim očima.
Ta ništa drugo ne zna
samo mrda ušima”.**

● *Šta biste poželeli sebi u bližoj budućnosti?*

— Bolje instrumente, da se muzički usavršavamo i položimo sve ispite u junu, kako bismo bili slobodni.

● *Slobodni za?*

— Za sviranje na moru.

● *Razlozi?*

— Pa... zdravstveni i finansijski.

● *Koje su odlike vašeg repertoara i šta vas rukovodi u njegovom odabiranju?*

— Naš repertoar sadrži mnogo aranžmana starih, poznatih melodija. Međutim, to nije za igranke pa smo primorani da uvežbavamo komercijalne stvari. Mnogo radimo na izgradivanju sopstvenog repertoara. Kad nam pođe za rukom da se „otkinemo” od igranki, promenimo stil.

● *Šta uslovljava trajanje uspeha jednog vokalnoinstrumentalnog ansambla?*

— Kvalitet zvuka i izvođenje, uključujući i fizički izgled.

● *Zašto nemate dugu kosu kad se zovete „električari”?*

— Kratku kosu nosimo zbog vremena, principa i lične higijene.

● *Možete li se pohvaliti da uživate razumevanje starijih?*

— (Posle značajnih pogleda) Razumevanja starijih... ima... ali... zavisi... zavisi...

● *Šta je u vašem ansamblu niklo samo?*

— Ideja da za Radio-Beograd (emisija „Muzički automat”) snimimo nekoliko kompozicija uz pratnju violina. Mi smo jedan od

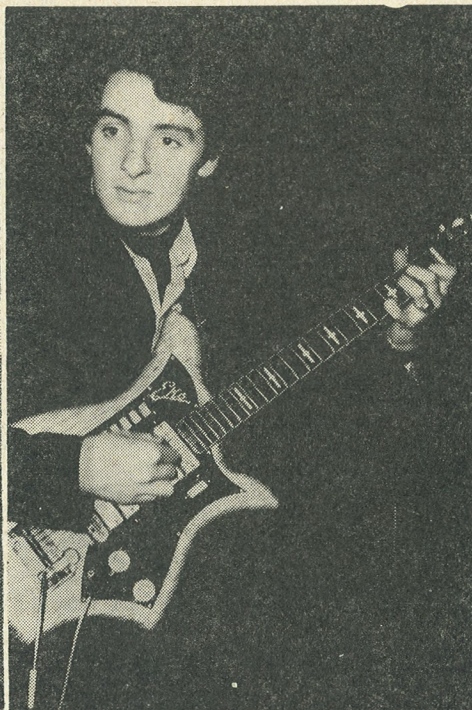
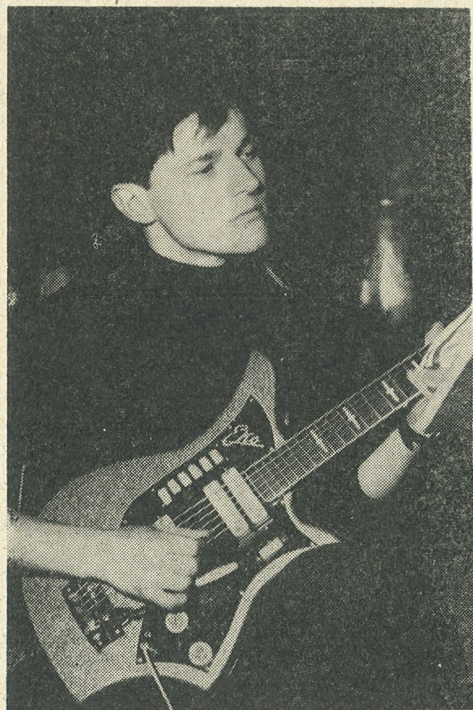
prvih ansambla u Beogradu koji je spojio zvuk električnih gitara sa zvukom violina.

● *Šta mislite o pokretanju lista „Džuboks”?*

— Osećala se velika potreba za takvim listom. Mišljenja smo da on pre svega treba da obrati pažnju na mlade izvođače. Mnogo uspeha „Džuboksu”!

I vama, Samonikli!

Razgovor vodila:
Višnja Marjanović

LIK POD LUPOM

VUK

STAMBOLOVIĆ

U NJEGOVOM indeksu piše: Medicinski fakultet, upisan osmi semestar, rođen 1942, Beogradanin. Sve su to podaci iz kojih se ne može naslutiti da postoji i onaj drugi deo Vukove ličnosti vezan za muziku.

Vuk Stambolović je student i mlad autor-pevač čije ime sve više skreće pažnju. Počinjući razgovor s njim, najpre smo morali da mu „uzburkamo“ stare uspomene.

— Počeci mog interesovanja za modernu muziku vezani su za Peta Buna — rekao je Vuk. — To je pevač čije sam

snimke slušao s velikim uživanjem. Bio sam u poslednjem razredu gimnazije, kad su mi se javile prve sopstvene muzičke ideje. U početku sam ih brzo zaboravljao, a onda počinjao da ih vezujem za određene tekstove. I — pamtim. I sada uvek unapred znam o čemu ću da pišem. Na osnovu te tematike istovremeno nastaju reči i muzika, rađaju se uzajamnim usklađivanjem.

Da li biste kompovali muziku na neki tekst drugog autora?

— Čini mi se da za to nemam afiniteta. Ukoliko je neki tekst izrazito dobar, on mi daje mogućnosti da ga izrazim na svoj način.

Koje ličnosti jugoslovenske moderne muzike naročito cenite?

— Među našim kompozitorima nema ličnosti čija bi mi se sva ostvarenja svidela. Dopada mi se pojedine tvorevine pojedinih autora. Ipak, Arsen Dedić ostaje kompozitor s najvećim brojem takvih pesama.

Od aranžera cenim Nikicu Kaloderu i Jožeta Privška, jer se njihovi aranžmani izdvajaju od stereotipnih i formalističkih tvorevina koje dominiraju na našim priredbama. Najvažnije je osetiti duh i svrhu kompozicije i u tom smislu dati joj pogodno ruho.

Zbog dostignutog nivoa i rutine izdvajam interpreatore: kvartet

Predraga Ivanovića, Ladu Leskovara i Terezu Kesoviju.

Posmatrano šire, u svetskim razmerama, ko je biste autore izdvojili?

— Pre svega Berta Bakarka, zato što je stvorio finu sintezu između složenih harmonijskih oblika i u principu jednostavne moderne muzike. Zatim par Lenon-Makartni, koji su uneli revoluciju u svet moderne muzike isključivo snagom svog talenta.

Navedite nekoliko međunarodnih izvođača ove muzike.

— Ima ih mnogo. Najpre Barbra Strands zbog izuzetne izražajnosti interpretacije; zatim P. Dž. Probi, zbor univerzalnih vokalnih kvaliteta i grupa Svingl Singers iz Pariza, zbog sjajne glasovne tehnike i uvežbanosti.

Koje ličnosti iz ranijih muzičkih epoha poštujuete?

— Najviše Baha i njegova dela za orgulje.

Šta vam danas kod nas najviše smeta?

— Činjenica da se ljudi koji se bave modernom muzikom ne interesuju dovoljno za svoj posao i obavljaju ga inertno, tek da bude urađen bez obzira kako. Ne ulaže se dovoljno napor za uspešan ishod snimanja, mada je to preduslov za krajnji uspeh produkcije. Postoje mnogi koji žele da nametnu svoja shvatanja

kao konačne sudove. Međutim, ti sudovi bazirani su na potpunom nepoznavanju i nerazumevanju stvari. Često se setim izjave poznatog kompozitora Ričarda Rodžersa: „Muziku Bitlsa ne razumem, ali je cenim. Ja nisam pripremljen za pisanje tog tipa muzike i smatram da samim tim nisam sposoban da o njoj dam bilo kakav autoritativan sud.“ Ova izjava mogla bi da ukaže na načine realnog razmišljanja i realnog pristupanja stvarima, što ni u kom slučaju ne umanjuje nečiji ugled.

Šta bi kod nas trebalo preduzeti da bi se unapredio ovaj vid kulturno-zabavne aktivnosti?

— Mislim da nam je potrebna neka institucija koja bi vršila ulogu izdavačke kuće, koja bi prikupljala pisane materijale autora i vodila računa o njihovom daljem najcelishodnijem korišćenju. Većinu festivalskih nagrada treba uskladiti sa nivoom predstavljenih produkata; znači, prema dosadašnjoj situaciji smanjiti ih. Bilo bi dobro da i kod nas postoji nešto slično takozvanim klubovima „A GO-GO“, odnosno kada bi postojale sale sa dobrim gramofonima i dobrim ozvučenjem, koje bi mladima nudile kvalitetniju zabavu uz aktuelnu muziku, igru i bezalkoholna pića.

Razgovor vodio:
Borjan KOSTIĆ

USPONI

pravi MEK KOJSI

OVO JE PRIČA O
USPEHU NAJMLA-
DEG ANSAMBLA
KOJI SE NAŠAO NA
AMERIČKIM "TOP-
LISTAMA". TO SU
ONI...

BIO jednom jedan vešt poslo-
van čovek, zvan Endriju Oldhem,
koji je mnogo doprineo uspehu
Rolling stounsa. Još pre dvadeset
prve godine bio je izbačen iz
škole za publicitet, pokušavao
kao pevač pod imenom Sendi Bič,
bio član reklamnog štaba Bitlsa
i drugih pevača, lansirao Rolling
stounse i Marijanu Fejtful i pro-
izveo nekoliko hit ploča.

A onda je ojednom nastalo za-
tišje. Gotovo šest meseci o Endri-
juu se gotovo ništa nije čulo. Raz-
log je bio susret s Tonijem Kal-
derom koji je bio tako sličan nje-
mu. Zajednička želja im je bila
osnivanje sopstvene kompanije
ploča kojoj su predviđali naziv
„Immediate”. Bio im je potreban

jedan već pripremljen hit, koji
je trebalo samo lansirati. Endriju
je tragao... obilazio...

Jednoga dana našao se u kući
američkog producenta ploča Ber-
ta Bernsa i najzad čuo ono što
je tražio. Berns, autor kompozi-
cije „Twist and Shout” i produ-
cent hitova Bena E. Kinga i an-
sambla „Them” imao je novu
kompaniju ploča koja se zvala
„Bang”. Bert je želeo da demon-
strira Endriju nekoliko novih hi-
tova. Melodija „Hang on Sloopy”
(Pored Slupi) nije mogla da pro-
makne Endrijuovom izvežbanom
uhu. Kompoziciju je izvodio ne-
poznati ansambl „Mc Coys” (Mek
Kojs).

Logično, Endriju je odmah po-

želeo ovu melodiju za svoju kom-
paniju „Immediate”, pa je otku-
pio pravo snimanja. Ova ploča
bila je prvo ostvarenje nove pro-
ducentke kompanije „Immedia-
te” i istog trenutka kad se po-
javila na tržištu postala je hit.
Endriju je bio prezadovoljan. U
međuvremenu, ploča je osvajala
Ameriku i ubrzo počela da se pe-
nje, penje. Za veoma kratko vreme
postala je hit broj jedan na ame-
ričkim „top-listama”: svako je
tražio Mek Kojsa. To je značilo
ostvarenje sna ovih mladih i ved-
rih mladića.

Svi su rođeni u američkoj
državi Indijani i jedina velika
stvar koja je išla u njihovu ko-
rist bila je — mladost. Riki Ze-

ringer (solo-gitara i vokalni so-
lista) ima samo 17 godina; njegov
brat Rendi (bubnjev) 16. Dok svi-
ra na bubnjevima on stoji: bio
je tako mlad kad je počeo da
svira na ovom instrumentu da,
kad je sedeo nije mogao da doh-
vati bas — papučiće. Rendi Hobs
(bas-gitara) ima 18 godina i kad
kog su u pitanju kompozicije Bo-
ba Dilana preuzima ulogu pevača.
Poslednji, Mek Kojs je njihov
osamnaestogodišnji organista Ro-
ni Brendon.

Slava — to je reč o kojoj su
nekoliko meseci ranije čitali sa-
mo u knjigama. Sada znaju pra-
vo značenje te reči. Problem je
u tome što braća Zeringer imaju
manje od 18 godina i, po američ-

kim zakonima, moraju da poha-
đaju školu. Riki i Rendi su se
upisali u njujorsku školu, uz oba
vezu da će za vreme turneja pra-
titi dopisne tečajeve.

Sve se završilo na dopisnim
tečajevima.

Riki pravi sve aranžmane za
ansambl, slika, a u slobodnom
vremenu daje časove sviranja na
gitari. Rendi učestvuje u automo-
bilskim trkama. Svi Mek Kojsi
su obožavaoci Soni i Šer, Boba
Dilana i Donovana.

Još pre nekoliko meseci bili su
nepoznata, mala grupa. Pitanje je
da li bi svet ikada čuo za njih
da provereni muzički „njih”
Endrjua Oldhema i ovog puta
nije bio na dobrom tragu.

PESNIK DONOVAN

ČAROBNAK

On sam iskri
U satenu i somotu
Vi gledate na njegov
sjaj
očima kojima nikad pre
niste gledali
Kažem vam
njegovo ime je
ljubav...
ljubav...
ljubav...

U originalnoj zbirci pod naslovom „Bajke“, pesnik i pevač Donovan ispisao je reči koje za njega imaju veoma veliko lično značenje. U podnaslovu ove zbirke „Pesme za sunčane ljude“, ovaj pesnik i muzičar kazao je nešto od sopstvene osunčane prirode. Većina pevača nikad ne daje ništa originalno; pesničke reči Donovanu kazuju nešto što on sam nosi u svom srcu. Svoju poeziju Donovan iskazuje ljupko, nežno i nezaboravno.

„Sloboda je reč koju retko upotrebljavam a da ne mislim a da ne mislim na vreme, na vreme kad sam bio voljen.“

(„BOJE“)

Za Donovanu sloboda znači sve na ovom svetu. A nema slobode kao što je ona emocionalna sloboda koja potiče iz osećanja da čovek voli i da je voljen. Donovan zna šta znači biti zaljubljen. Nebo je onda plavljje, žito zelenije, a sunce struji kroz prozor jutra i natapa kosu njegove dragane bojama zlata. Nema sivih oblaka kad je čovek zaljubljen.

„Stajali smo u vetrovitom gradu, ciganski momak i ja.“

(Pokušaj zbog sunca)

Ko može da izbroji koliko su vetrovitih gradova prošli zajedno Donovan i njegov prijatelj Ciganin Dejav, koliko puta prokrstarili? Imali su petnaest godina a već su se krišom muvali po ruševinama, plažama i starim, napuštenim kućama. To je život, kaže Don, koji od čoveka „pravi ili velikog tvrdokornog buntovnika ili tihog pacifistu“. Jedina stvar koju je Don stvarno naučio prilikom ovih potucanja je vrednost pravog prijateljstva.

„Napuštena zdanja bila su naše utočište, i kad god je mislio da sam zaspao pokrivao je moja ramena svojim tankim kaputićem i drhtao pored mene na nekom smetištu. I ko danas sme da kaže da nismo valjano znali da živimo.“

Kada se Don na kraju krajeva smirio, izabrao je London, grad koji u nekom vrelom danu pritisne prava letargija. U svojoj pesmi „O sunčanoj ulici“, koja se nalazi odmah tu, u centru, proteže se neka tuga gradske ulice koja zatvara ljude... Sve ljude, pametne i glupe... u vrelu, prašnjavu tešku atmosferu jednog sunčanog dana.

Ljudi u kućama:
„Slušaju zvuke Mingusa,
meke, fantastične.
„Moj, moj“, uzdišu oni.“

To je jedini svež zvuk u pozadini vrelog dana. Čarli Mingus je moderni džezista koga Donovan najviše obožava, i koga je jednom prilikom slušao u Grinvič Villidžu u Njujorku.

„Noć se privlači u svom purpurnom ogrtaču od somota i leti prema nebu, a galebovi su se prevrtali, i tkali žeršejski četvrtak.“

(„Žeršejski četvrtak“)

Donovan je dete prirode. On nikad ne može da odoli moru. Bio je na putu kad je putujuće pozorište prikazivalo „Žeršej“. Bio je to četvrtak, najdraži Donov dan. Tražili su ga u pozorištu, ali uzaludno. U to vreme on je sedeo na obali i gledao more, izgubljen u svojim mislima. Bio je to za Donovanu čudan dan.

Njegova ljubav za more potiče još iz njegovog ranog detinjstva u Glazgovu, kada je jedan nezaboravan dan proveo izvan grada na ajersajerskoj obali. On bi sedeo na njoj pored mora, okupan suncem, i pos-

I NJEGOVE „BAJKE“

matrao igru galebova iznad svoje glave. Galebovi su bili tako slobodni i ta sloboda ostala je u svesti gradskog deteta kao nedostižni san.

Tada je Donovan zauvek poneo u sebi tu idealnu sliku, koju svako od nas nosi. Ali kada je jednog dana odrastao i vratio se na isto mesto da se podseti svog detinjstva, tužno je osetio da ono što danas oseća nije više isto.

**„Kao hodočasnik pošao sam
u zemlju koju sam poznavao
na obale Trist La Kela
da vidim da li osećam još uvek
isto.
Sunce je bilo ludo užareno.
Ali galebovi su otišli.
Galebovi su otišli.“**

Donovan je ovo traganje za starim uspomenama nazvao u svojoj pesmi „Molba za zakasneli oproštaj.“ U njoj on otkriva kako se samo mesto nije toliko promenilo koliko se promenio on sam. Sloboda koju su galebovi obećavali nevinom detetu izgledala je sada prazna pri saznanju da neki ljudi nikad nisu slobodni. U svojoj „Baladi kristalnog čoveka“ Donovan peva:

**„Stajao sam ovde sa snom koji bleđi.
Jer ja ne želim galebova krila;
Ja ne želim slobodu koja je laž.“**

Dok je Don bio dete, njegovi roditelji mu nisu dozvoljavali da se igra sa olovnim vojnicima. Donovan nije voleo vojnike. On nije voleo ni rat. Nikad se nije tukao u školi. A kada se jednom otisnuo u lutanje, prihvatao se svih mogućih poslova. Jednom je radio i u fabrici u kojoj su se pravili olovni vojnici. Kada ih nije dobro napravio Donovan je morao da ih vraća u mašinu.

U Donovoj pesničkoj zbirci „Bajke“ postoji jedna divna pesma za gitaru koju je napisao Donov prijatelj Soun Filips, a nalazi se u zbirci kao najomiljenija Donova pesma. To je danas već jedna tradicionalna „bajka“ koja se zove „Mali olovni vojnik“, šarmantna, romantična priča o ljubavi. „Balada o Džeraldini“ je stvarna životna ljubavna priprema sa mnogo više tragičnih tonova u podtekstu.

**„Dete noći tek će se roditi.
Nisam u stanju da objasnim svoj nemir.
Da li me moj dragi uopšte misli da ženi
ili misli na slobodu koju će izgubiti?“**

Ovo je priča koju svi mi razumemo. Devojka koja svu svoju ljubav posvećuje

jednom čoveku, otkriva u jednom trenutku da je sama i da čeka dete. Prva Donovanova pesma posvećena je devojci koja pretila da će se ubiti. Njen dragan je otišao i Donovan je jedina osoba kome ona može da se obrati. Pošto je otpevao svoju pesmu, ona je sigurna da je našla nekog kome može verovati, zaboravila je na svoju pretnju smrti i zavolela život.

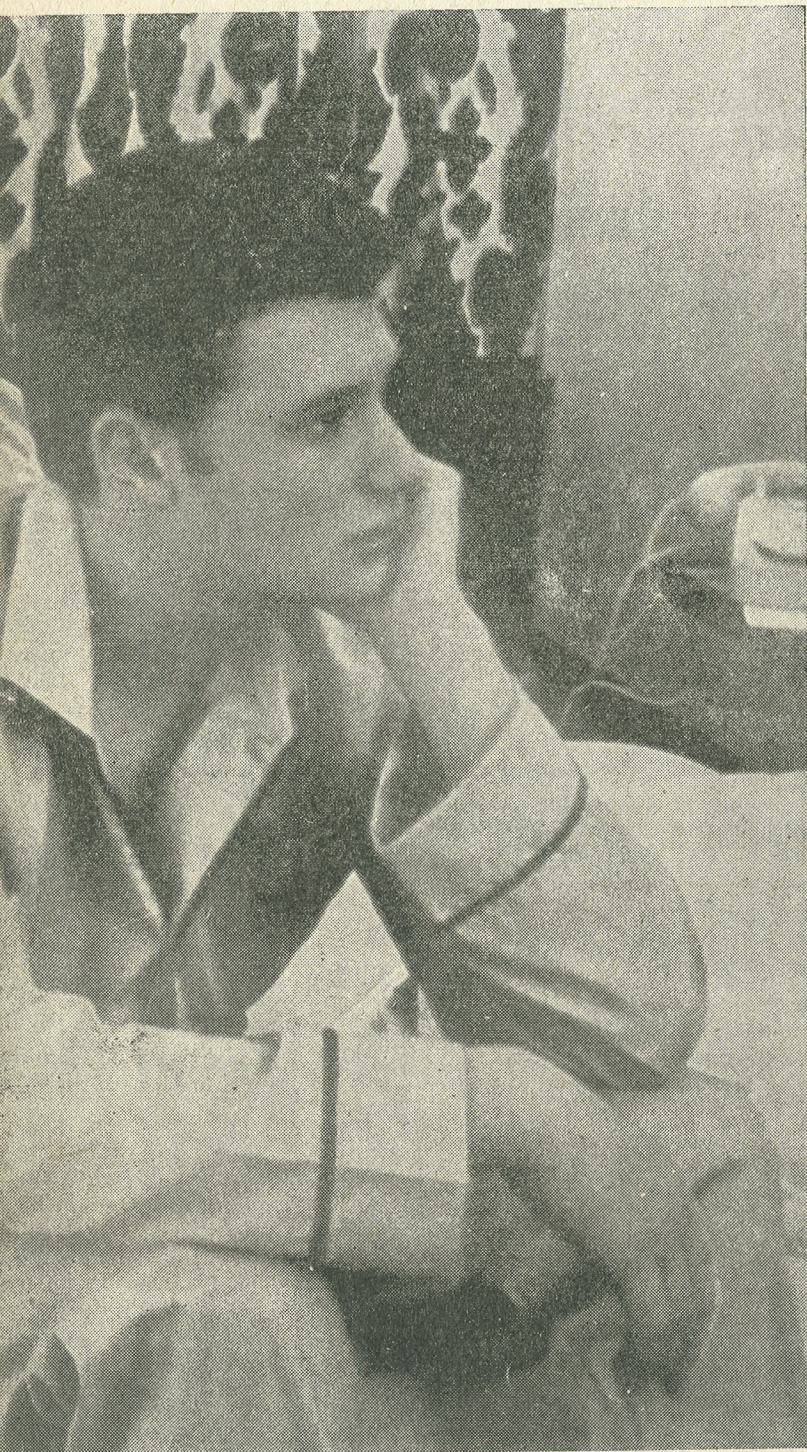
Donovan je ličnost kome se uvek obraćaju devojke. One znaju da im on nikad neće dati lažan odgovor, već samo razumevanje i ljubav.

Sve je potpuno jednostavno i toplo u ličnosti pesnika i pevača Donovana. U pesmi „Refleksivna pesma jednog letnjeg dana“ Donovan slika jednostavno i srdačno ono što svako od nas u životu vidi toliko puta:

**„Papirnat zmaj u nebu
Prevrće se i okreće, viori se i leti
I sve u vazduhu treperi zvukom prave
bajke.“**

Pesnik i pevač Donovan još uvek ostaje veran svetu svoje detinje mašte, svojih dečakih nemira, snova i idealnih slika. A u svakoj njegovoj pesmi naivno počivaju boje i zvuci kristalno čistih bajki.

DVOBOJ

Ovog meseca na redu je jedan „susret na vrhu”: šampion američkog roka protiv tvorca francuskog roka. Ko će biti pobednik u ovoj maloj „olimpijadi znanja”?

● *Možete li navesti sve filmove koje je snimio Džems Džon?*

ELVIS: — Naravno, on je legendarna ličnost u SAD! Snimio je: „Istočno od raja” (najpoetičniji film), „Buntovnik bez razloga” (film koji mu je doneo najveću slavu) i najzad „Div” (film koji je snimio neposredno pred smrt).

DŽONI: — Da, čak mogu da navedem i neke detalje: „Istočno od raja”, sa Džulijom Haris u režiji Elije Kazana, „Buntovnik bez razloga” sa Natali Vud... Ime režisera? Nikolas Rej. Ali, ne znam ko je režirao film „Div”.

Poen i Elvisu i Džoniju. Obojica su dala odgovore po hronološkom redu. Film „Div” režirao je Džordž Stivens.

● *Kako se tačno zove eksploziv koji se označava inicijalima T.N.T.?*

ELVIS: — E, ovde imam dosta šansi. Pre osam dana to nisam znao. Juče sam pročitao u „Njusvikuu”. Ako se dobro sećam, to je trinitrotoluol.

DŽON: — Ne znam. Znam samo da se reč odnosi na eksploziv koji daje snagu atomskoj bombi.

Prednost Elvisu, mada i Džonijeva preciznost može dobiti poen. Međutim, nećemo mu gaodeliti zbog važnosti meča. To možete učiniti vi ako ste manje strogi.

● *Za koje londonske znamenitosti znate?*

ELVIS: — Nikada nisam kročio nogom u London. Možda će mi se uskoro ukazati prilika. Jedina londonska znamenitost koju znam je Big Ben.

DŽONI: — Čekajte malo... Big Ben... Bakingemska palata... Nelsonova statua na Trafalgar skveru... Vestminsterska opati-ja...

Poen za Džonija. Da navedemo još neke: Katedrala Sen Pol, Britanska galerija.

● *Kompozicija „Whole lotta shakin going on” tipična je melodija rok-en-rola. Koji su vam interpretatori ove melodije poznati?*

ELVIS: — Litl Ričard, Džeri Li Luis, Džin Vinsent i Riki Nelson... a zatim ja. Mislim da je to sve.

DŽONI: — To je odlična melodija. Navešću Amerikance: Džin Vinsent, Riki Nelson, Litl Ričard, Elvis, Džeri Li Luis (najbolje izvođenje). U Francuskoj: Dik RIVERS.

Pet imena koje je naveo Elvis protiv šest Džonijevih: to daje prednost Džoniju. Rezultat je izjednačen. Međutim, Džoni je zabravio da navede sopstvenu verziju koju je snimio u okviru albuma „Džoni Holidej peva najveće američke rok-uspehe”. Može se navesti i nova verzija ove melodije u izvođenju američke pevačice Vande Džekson.

● *Kada biste u svojoj zemlji sreli nekog ko nikad nije čuo za vas, kakav biste zaključak izveli?*

ELVIS: — Zaključio bih da nema radio, da nikad ne čita novine, da ne zna za televiziju i da nikad ne ide u bioskop.

DŽONI: — Ne bih o tome razmišljao. Uostalom, to mi se desilo nekoliko puta.

● *Kako se zove glumac koji na filmu tumači slavnog agenta Džemsa Bonda?*

ELVIS: — Džems Bond — to je velika groznica koja je zahvatila SAD. Svi znaju ko je Son Koneri, šta radi, šta je radio, šta će raditi. Da li je poznat u Evropi?

DŽONI: — Obožavam Džemsa Bonda. Igra ga Son Koneri.

Oba odgovora su tačna. Filmovi serije o Džemsu Bondu snimaju se po romanima Jana Fleminga. U Evropi su do sada prikazani: „Bond protiv doktora Noa”, „Iz Rusije s ljubavlju”, „Goldfinger” i „Operacija grom”.

● *Koji su sastojci vazduha koji udišete?*

ELVIS: — Najpre kiseonik, neophodan za život. Šta još. Vodonik? Pa onda, azot i mikrobi. Osim toga, postoje još neki gasovi čija imena ne znam.

DŽONI: — To su kiseonik i azot. U Parizu ima i ugljenika i mnogo mikroba.

Oba odgovora su zadovoljavajuća, uprkos Elvisovoj nesigurnosti. U malom Larusovom rečniku piše: „Vazduh se sastoji od 21% kiseonika, 78% azota: on sadrži i ugljenik, vodenu paru i sastojke drugih gasova (neon, kripton, ksenon, helium, itd.). Najzad, u njemu ima prašine i mikroba.

DŽONI

- Veliki broj crtanih filmova u proizvodnji „Varner Brosa” završavaju se istom rečenicom. Kojom?

ELVIS: — „To je sve, narode”. Oduvek sam voleo da gledam crtane filmove.

DŽONI: — Ah! Sačekajte, odmah ću se setiti. Znam za četiri bioskopa u centru Londona koji prikazuju isključivo crtane filmove. Toliko puta sam gledao „Toma i Džerija”. Rečenica... ah, da: „To je sve, narode”.

Još jedan poen Elvisu koji je odgovorio brže.

- Koliko instrumenata svira Rej Carls?

ELVIS: — Nije mi poznato mnogo detalja iz njegove karijere. Znam da svira na orguljama. Sta još? Klavir, naravno. Ne znam koji bih još instrument naveo.

DŽONI: — Na svojim koncertima Rej Carls svira na klaviru ili orguljama. Međutim, on svira i treći instrument, alt-saksofon.

Tačno, Džoni! Poen je osvojen. Treba navesti da Carls svira i na električnom klaviru i da je njegova muzička kultura tolika da je u stanju da svira na gotovo svim instrumentima. Međutim, na svojim koncertima on svira samo na instrumentima kojima potpuno vlada.

- Koji je događaj 1941. naterao američku vladu da objavi rat?

ELVIS: — Japanski napad na američku pomorsku bazu Perl Harbur, na Havajskim ostrvima.

DŽONI: — Ne sećam se više, ali čitao sam. U pitanju je iznenadno bombardovanje. Ali, kog objekta?

Elvis dobija poen. Na dan 8. decembra 1941. japanske vazdušne snage napale su američku bazu u Perl Harburu i iznenadile nespremnju američku flotu, osim nosača aviona koji su bili na manevrima.

- Ko je lepši: Brižit Bardo ili Elizabet Tejlor?

ELVIS: — Nijedna nije loša, ali ja dajem prednost Ursuli Andres.

DŽONI: — Nemaš određeno mišljenje o tom pitanju. Dopadaju mi se obe.

- Ko od petorice „Rolling stounsa” svira ritam gitaru?

ELVIS: — Ne znam. Da ste me pitali za Bitlse, umeo bih da odgovorim. Veoma ih cenim. „Rolling stounse” manje.

DŽONI: — To je onaj plavi momak. Kako se zove? Brajen Džons.

Bravo, Džoni! Brajen Džons ima zelenu, polu-akustičnu gitaru, marke „Gretsch”, koju je platio 275 funti.

- Koje od ovih dela nije napisao Hemingvej: „Kome zvona zvone”, „Tri ratna druga”, „Zbogom oružje”, „Pedeset hiljada dolara”, „Starac i more”?

ELVIS: — Dvouvim se između „Pedeset hiljada dolara” i „Tri ratna druga”. Za ostala tri sam siguran da ih je on napisao. Ipak, odgovoriću „Pedeset hiljada dolara”.

DŽONI: — Hemingvej nije napisao „Tri ratna druga”, mada ne znam ko je autor.

Autor je Erih Marija Remark. Novi poen za Džonija.

- Sta je to „Two I's”?

ELVIS: — Ne znam. Mislim da je to ime nekog broda...

DŽONI: — To je mali lokal u londonskom Sohou u kome je debitovao Klif Ričard.

Još jedan poen za Džonija. „Two I's” je mali lokal u kome je Klif Ričard zabeležio svoje prve uspehe.

- Navedite oružje u mačevanju čiji svaki udarac važi bez obzira koji je deo tela u pitanju?

ELVIS: — Mač. Malo se razumem u mačevanje: više volim karate.

DŽONI: — Znam da postoje tri oružja: sablja, floret i mač. Odgovoriću na sreću: floret.

Elvis je u pravu.

- Ispričajte neki vic.

ELVIS: — Jednoga dana Hristos je rekao svojim apostolima: „Idite i vidite da nisam tamo”. Oni su otišli. Bio je tamo.

DŽONI: — „Tata, da li je daleko Amerika?” „Čuti, i plivaj dalje”.

- Kada biste se izgubili usred pustinje, koje biste tri stvari sa ove liste poželeli: kompas, voda i namirnice, krevet, suncobran, svetleće rakete, aspirin i ogledalo.

ELVIS: — Vodu i namirnice, a zatim kompas radi orijentacije. Osim toga — suncobran. Mora da je sunce tamo strašno.

DŽONI: — Vodu i namirnice, kompas i krevet sa dobrim pokrivačima jer su noći tamo ledene.

Oba odgovora su logična. Da ste vi na njihovom mestu, šta biste odabrali? A sada, prema svojim kriterijumima, odaberite „svog” pobednika.

ELVIS

MOJ ŽIVOT

PIŠE: FRANSOAZ ARDI

RODENA sam 17. januara 1944. u Parizu. Moje prve uspomene iz detinjstva vezane su za zvuke sirena. Za vreme vazдушnih napada često smo morali da se krijemo u podrumu. Osim toga, sećam se lutke Žozete, koja je bila velika kao ja i umela je da kaže „mama” kad god bih je položila na svoja kolena. Žozet je bila sa mnom i prvog dana kada sam došla u školu: učiteljica se začudila i upozorila me da ću ubuduće morati da dolazim bez lutke. Za učiteljicu me vezuju lepe uspomene: bila je mila, puna razumevanja, prema meni se odnosila gotovo materinski. Tokom školovanja samo sam jednom bila kažnjena.

Moja prva školska oduševljenja vezana su za znanja iz prirodnih nauka: volela sam biologiju.

Četvrtkom smo moja sestra i ja imale tradicionalan program: posećivale smo našu baku, a zatim odlazile u šetnju Tiljerijama. Tada mi je neobično imponovao jedan momak koji je bio „šef bande” u našoj ulici: Džoni Holidej. Nedavno smo razgovarali o tom vremenu. Otkrili smo, na naše veliko iznenađenje, da smo se još tada upoznali mada smo pripadali protivničkim tabovima: svi mladići koje sam poznavala pripadali su grupi „beli”; dok je Džoni predvodio protivnički klan. U čemu se sastojao antagonizam dve

ŠTA SU REKLI O FRANSOAZ ARDI

„Kad se ona pojavila u svetu spektakla, doživeo sam šok koji sam još osetio kada se pojavila Žilijet Greko. Ista senzibilnost, ista inteligencija u interpretiranju. Mada peva nepomična kao statua, ona je očaravajuća.”

Lisjen Moris
(direktor programa
Evrope I)

grupe? U problemu prostora: svako je imao svoj deo ulice.

Majka me je strogo vaspitavala. Nisam smela sama da izlazim; nije mi bilo dozvoljeno da nosim visoke potpetice koje su u ono vreme bile tanke kao igla. Od sedme godine raspust sam po tradiciji provodila u Austriji kod jedne porodice naših prijatelja. Naučila sam nemački a nisam bila ni svesna toga.

U četrnaestoj godini „guta-la” sam delala Simone de Boovar, Balzaka, Romena Rolana, Žilijena Grina i Albera Kamija.

Po nagovoru majke upisala sam se na Sorbonu da bih studirala francuski, nemački i is-

se ozbiljno počnem baviti muzikom.

Jednog dana pročitala sam u novinama da velika diskografska kuća „Pathé — Mar-

„Njen glas vibrira kao violina. Françoaz ima uspeha pre svega zato što njena ličnost nije fabrikovana; što je ljubazna, prirodna, inteligentna”.

Rolan Fore
(predsednik diskografskog kluba)

„Ona je za mene pre svega osmeh. Na ličnom planu — odličan prijatelj, na profesionalnom — pevačica s ogromnim brojem prodatih ploča... u celom svetu”.

Leon Kaba
(direktor diskografske kuće „Vogue”)

toriju. Majci dugujem zahvalnost što se nije protivila mojim muzičkim sklonostima. Rano sam dobila gitaru i provodila sate otkrivajući među njenim žicama početke melodija i šansona koje sam čula. Volela sam da pevušim u kupatilu, prostoriji prirodnog eha. I danas u kupatilu najradije komponujem svoje šansone. Prva kompozicija — muzika i tekst — koja je izašla iz mog kupatila bila je „Tu es passé sur la route” „Ti si prošao putem”. Ubrzo sam počela da pišem tri-četiri šansone nedeljno. Svakog četvrtka majka me je pratila u „Mokaklub”, gde sam izvodila svoje šansone zajedno sa drugim mladim kompozitorima, interpretatorima, gitaristima. Tu se rodila moja ljubav prema šansonu; tu sam donela odluku da

conu” traži mlade umetnike i poželela sam da me čuje širi auditorijum. Bez lažne skromnosti danas mogu da kažem da sam bila jedina od učesnica koja je zadovoljavala traženi kvalitet. Taj mali oglas u novinama odlučio je moju karijeru. Kad god se sećam svog debija, pred očima mi je scena kada sam sa gitarom u ruci upitala majku:

— Jesi li spremna? Vreme je da krenemo u studio na tu famoznu audiciju...

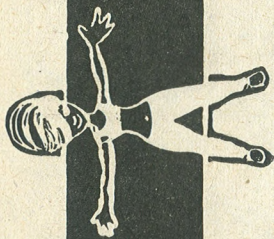
— Ne, Françoaz. Ti možeš sama da ideš. Nadam se da ćeš uspeti...

Tog trenutka sam saznala da sam odrasla.

„Često sam sarađivao s njom diveći se njenoj profesionalnoj savesti. Ona je bila predodređena da postane „ličnost”. Ukratko, ona je jedinstvena”.

Alber Rene
(tvorac prve televizijske emisije za mlade)

MODA VARTAN

SILVI VARTAN lansirala modu za proleće 1966. Kolekcije njenih modela, pored Francuske, pojavile su se u Italiji, Velikoj Britaniji i Nemačkoj. Hiljade devojaka-tinejdžera spremne su da prihvate stil Silvi Vartan. Haljine, suknje, mantili, bluze i pantalone koje nosi Silvi odgovaraju ukusu miliona devojaka između 14 i 25 godina.

Kažu da se moda Vartan dopada devojkama pre svega zato što je „mladalačka i normalna“. Osim toga, to je moda za sve: za devojke koje još idu u školu, podjednako prikladna za kancelarije i pro-davnice.

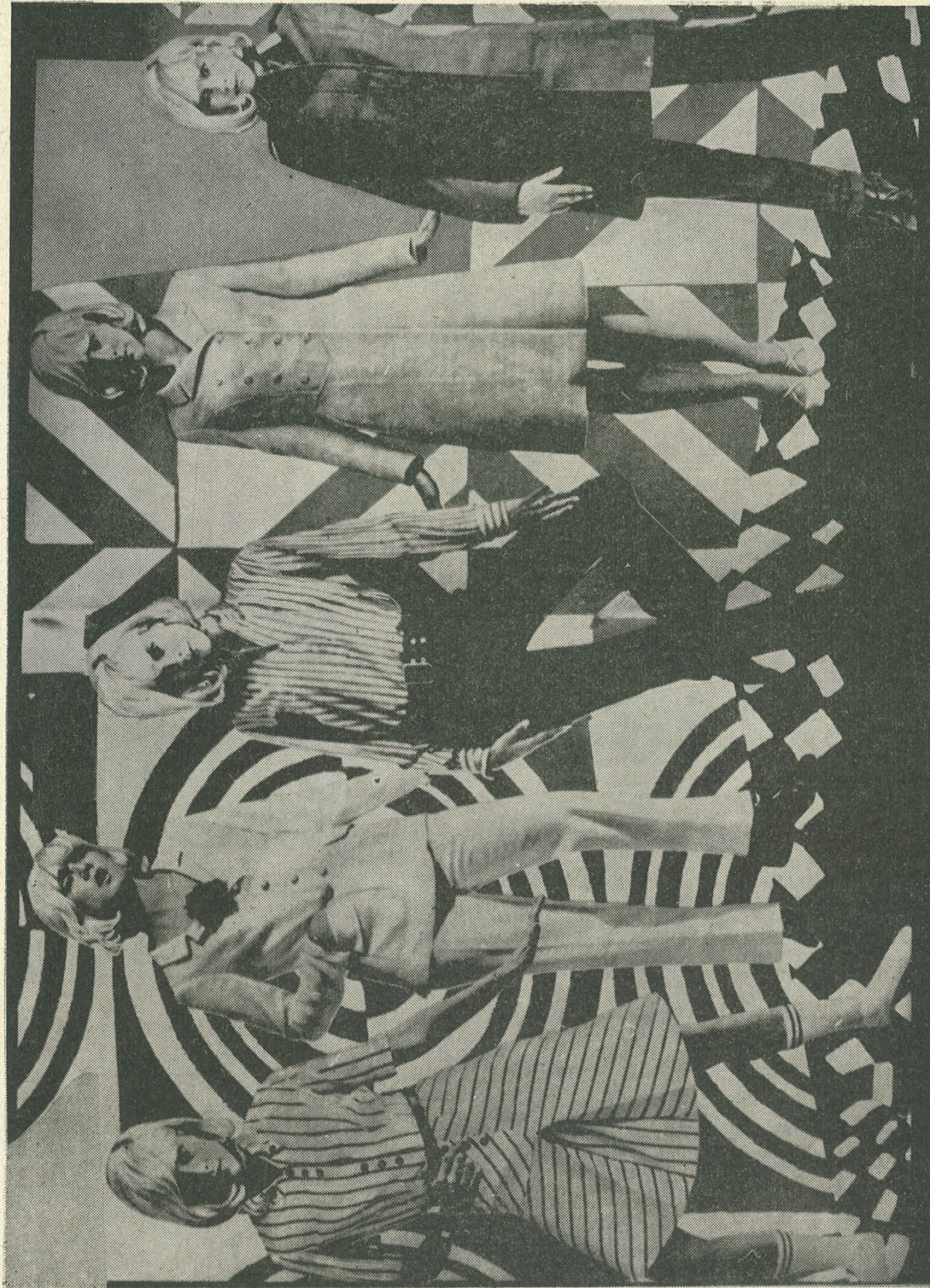
Između hitova, šansona, televizije i filma, Silvi koristi vreme za kreiranje novih modela, modela koji su namenjeni svima koji su mladi kao ona. Ona ima mnogo mašte. Osim toga, njeni modeli su praktični. Od tkanina ona koristi gabardinu, lagani šof, tergal, muslin. Njene omiljene boje su: žuto, belo, oranž, ružičasto, ljubičasto i koralno crveno. Šare: kockasta i tkanine s utisnutim cvetićima. Koristeći njenu popularnost, mnoge poznate firme tekstila uspostavile su saradnju sa Silvi Vartan.

Nekoliko odlika mode Vartan: okrugli okovratnik, suknja iznad kolena, naglašen struk, dugi žaket, pantalone malo niže od struka, raznobojne perle, dvoredno zakopčavanje, širok pojas. Cena modela Vartan kreće se između 15.000 i 36.000 dinara.

Kako je Silvi Vartan došla na ideju da postane modni kreator?

Silvi je već dugo idol francuskih tinejdžera. U nizu pisama koja je dobijala, najčešće se ponavljalo pitanje: „Silvi, gde nabavljaš haljine koje nosiš?“. Silvi je pre toga sama kreirala i šila sve svoje haljine. Tada se u njoj javila ideja da ih kreira i za druge, svoje vršnjakinje.

V. M.

1. — Stil „Koledž“: plavo-bele pruge i dugmeta na okovratniku. 2. — Beli komplet od vunenog štofa s okruglim dugmetima, malim manžetama i crvenim buketom na grudima. 3. — Silvi a la vestern: pantalone od gabardena i prugasta košulja. Nedostaje samo — kolt!
4. — Jedan od najpopularnijih modela Vartan: mladalački mantil na dvoredno zakopčavanje. Mantil je izrađen od laganog štofa limunžute boje. 5. — Sportski komplet: pantalone i tri četvrt mantil rađen po ugledu na vojničku uniformu.

NJIHOV
SJAJ
NE
TAMNI

Helen Šapiro

„TI NE ZNAŠ“ I „VRAĆAJUĆI SE K SREĆI“
DVE ZLATNE HELENINE PLOČE

RODENA u Londonu 1946, Helen se pojavila na muzičkoj sceni kao četrnaestogodišnja devojčica.

Prve velike uspehe postigla je godinu dana kasnije, 1962. godine, koja se može nazvati godinom Helene Šapiro. Te godine Helen je dobila dve zlatne ploče za interpretacije melodija „Ti ne znaš“ i „Vraćajući se k sreći“, koje su i kod nas postale veliki uspeh.

Preko deset njenih interpretacija nalazilo se na listama najbolje prodavanih ploča u mnogim zemljama sveta. Uz podršku izvrsnog orkestra Koriya Paramura, koji joj je bio i muzički savetnik, Helen Šapiro se razvila u jednog od najkvalitetnijih pevača pop-muzike. Bez obzira na

to da li je u pitanju bio brz ritam melodije „Teško mi je“ ili lagana sentimentalna melodija „Mala usamljena gospođica“, Helen se izvrsno snalazila i interpretirala ove melodije s velikom lakoćom i osećajnošću.

Godine 1961. i 1962. Helen je osvojila titulu najboljeg britanskog ženskog pevača. Dolaskom vokalno-instrumentalnih grupa, Helen Šapiro je samo prividno došla u drugi plan. Sve dok bude ploča sa njenim simpatičnim likom na omotu, biće i pravih ljubitelja pop-muzike koji će poželeti da je čuju.

Ovih dana Helen je snimila novu ploču s glavnom melodijom „Zaboravi ružne stvari“.

MALI LEKSIKON:

Top twenty

Engleska reč „top“ označava vrh, nešto što je na vrhu, na čelu... Prilikom izbora najpopularnijih ploča stvaraju se liste i one ploče koje se nađu među prvima doprevaju u „top ten“, „top fifty“ itd.

Liste najpopularnijih ploča dobijaju se na taj način što mnogobrojni magazini za prodaju ploča šalju poslovne izveštaje o prodatim pločama pa se tako dobija uvid u potražnju na tržištu. Najtraženija ploča nađe se na prvom mestu, itd. U zapadnoj Evropi se odomaćila lista sa dvadeset najtraženijih ploča i ta lista se na ziva „top twenty“. Radio-Luksemburg posvetio je specijalnu emisiju ovim pločama: svake nedelje u 23 časa možete čuti svih dvadeset ploča na talasnoj dužini 206 metara. Reporter je Bari Oldis.

Hit

HIT — reč je engleskog porekla, mada je internacionalni termin za kompoziciju, koja je postigla veliki uspeh.

U velikim diskografskim kućama se melodije, najčešće, pripremaju da postanu hit. Za takve kompozicije se organizuje posebna reklama i njihovom snimanju se posvećuje specijalna pažnja. Primera radi: poslednji hit ansambla Lovin' Spoonful je kompozicija „San na javi“ (Daydream).

Aranžman za vas

YOU CAN MAKE IT IF YOU TRY

(NAPRAVIČES AKO POKUŠAŠ)

Words & Music by
TED JARRETT

Slow rock

Key C ♯ : d' .1 | d .1 : - e1 e1 | s m e r . d : - 1 - : | : m' . r' | r' . d' . d' : e1 e1 }

You can make it — if you try, — You can make it if you

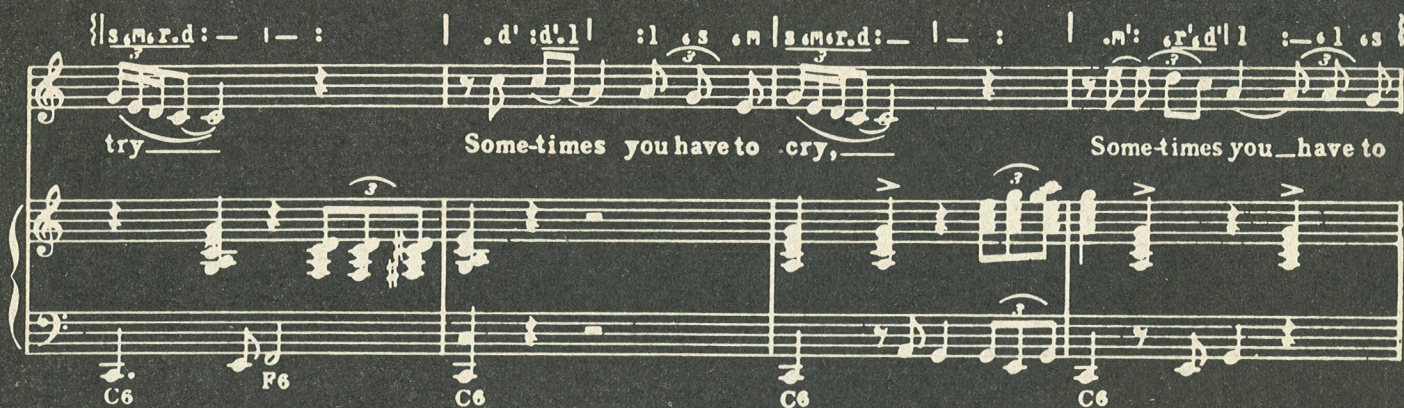
ad lib. *a tempo*

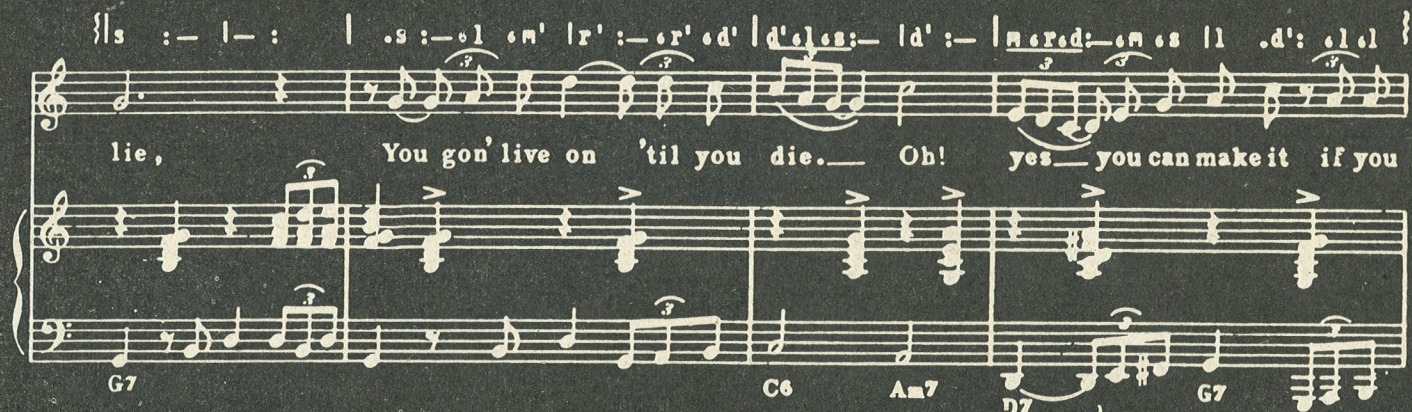
try, You can make it if you try, — Oh! yes, you can make it if you

try — Sometimes you have to cry, — Sometimes you have to

lie, You gon' live on 'til you die. — Oh! yes — you can make it if you

try, If your Ba-by treat you wrong,

C6 F6 C C7 F6

Don't go a-round singing the Blues, Re-member my friend that ev-ry-bo-dy can't

C6 F6

win, Some-bo-dy, Some-bo-dy's got to lose, You can make it if you

F6 D7 G7

try You can make it if you try, You can make it if you

C6 G7

try, — Oh! yes, You can make it if you try.

C6 Am7 D7 G7 C6 F6

ZAR NISAM U PRAVU!

Amerikanci imaju Herba Alperta i Tihuana Trube (Herb Alpert and the Tijuana Brass), a mi imamo ansambl „Trube iz Dragačeva“! Jedina razlika iz među njih je u tome što „Dragačevske trube“ ne snimaju ploče i nisu popularne kod britanskih tinejdžera. Inače — zvuk je isti. Možda bi „Španska buva“ (Spanish flea) i Herb Alpert pobedili na saboru u Dragačevu. Ko zna!

Beogradski vokalno instrumentalni ansambl NAJBOLJE NIŠTA I PTICE kupili su zajedničko ozvučenje. Jedno ozvučenje!

Nedavno je objavljeno da su Rolling stounsi (Rolling Stones) svoj poslednji hit „13-ti nervni slom“ snimali punih 20 (dvadeset) časova. U stvari, nisu oni sve vreme snimali. Bar 15 časova trebalo je elektronskim stručnjacima da, zahvaljujući napretku sa vremene tehnike, montiraju snimak koji je kasnije nazvan melodijom (?) u interpretaciji Rolling stouns. Šteta što se tako divna melodija, kao što je „Kako suze teku“ (As tears go by) — nalazi na istoj ploči kao sporedni snimak.

Svaka čast Ediju Arnoldu, ali šta je on, posle jedne Timi Yuro, tražio u melodiji „Učini da se svet kreće“ (Make the world go away)?

Ansambl Šengri Las (Shangri Las) odnedavno peva kompoziciju pod nazivom „Živela naša ljubav“ (Long live our love). Ako ove devojke nastave da pevaju na istom nivou na kome je pomenuta kompozicija, čini mi se da ćemo uskoro pevuši: „Zbogom Šangri Las“. Eh, kad se setim vremena kad su te iste devojke pevale, na primer, „Vođa grupe“ (Leader of the pack)! Kreko Orašić

SONI I ŠER SNIMAJU PRVI FILM: „I GOT YOU BABY“

Soni će biti ukrotitelj lavova, a Šer će imati plavu kosu i jahaće slona! U ovim opasnim scenama oboje ne žele da imaju dublere. Film ima isti naziv kao i prvi veći uspeh ovog dueta, a baziraće se na nekim istinitim događajima iz njihovog života.

NOVA TURNEJA HOLISA

Posle uspele turneje po Severnoj Americi, engleski ansambl Holis ostaće u Londonu dva-tri dana. Posle kraćeg odmora ansambl odlazi na turneju po Nemačkoj. Pored dva koncerta u Berlinu, grupa će snimiti i tri kraća filma za berlinsku televiziju.

BITLSI U JUGOSLAVIJI!!!

Komisija za pregled i izbor inostranih filmova za prikazivanje kod nas, nedavno je videla i kopiju filma „U pomoć“, u kome glavne uloge igraju članovi ansambla „Bitls“. Članovi komisije konstatovali su da film ima natprosečne umetničke kvalitete pa su odlučili da ga preporuča za otkup. Nadaćmo se da ćemo ovaj film uskoro videti na našim ekranima.

DA LI

Novi film i nova ploča Elvisa Prislija

Nekadašnji nekrunisani kralj rok-en-rola snima film za filmom. Poslednji je „Frenki i Džoni“, čije je snimanje započelo ovih dana u velikim studijima Metro Goldvin Majera. Uporedo sa snimanjem ovog muzičkog filma, Elvis završava i svoju najnoviju long-plej ploču. Pored ostalog, Prisli interpretira i dobro poznate melodije „Kad sveci marširaju“ i „Dole, kod rečne obale“.

ZNATE?

Šarl Aznavur na engleskom radiju

Francuski pevači i ansamblu nisu često gosti na britanskom ostrvu. Međutim, engleska radio-stanica BBC pozvala je jednog od najpoznatijih francuskih šansonjera Šarla Aznavura, da ovog meseca snimi polučasovni šou.

Sendi Šou snima novu ploču za Francuze

Sendi Šou putuje ovih dana u Pariz, gde će za francusku diskografsku kuću „Barkli“ snimiti nekoliko engleskih hitova na francuskom jeziku.

Invazija na ostrvo

Na poziv engleskih impresarija, švedski radio priprema ekipu od deset ansambla koji će britanskoj publici predstaviti zabavnu muziku ove nordijske zemlje. Ne znači li to, možda da se engleska mlada publika zasitila muzike sa svog jezičkog područja?!

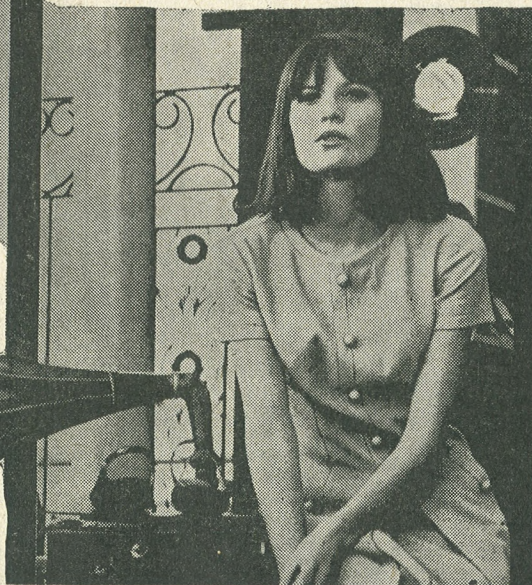

TRI FILMA U JEDNOJ GODINI

Nensi Sinatra (ćerka Frenka Sinatre), koja je nedavno dobila zlatnu ploču za pesmu „Ove čizme su napravljene za šetnju“, snimila je za kratko vreme tri filma (više nego njen otac za isto vreme). To su filmovi: „Svadba na steni“, „Duh u nevidljivom bikiniju“ i „Poslednji tajni agent“.

DENI KEJ — BIZNISMEN!

Čuveni glumac, pevač, zabavljač i „ambasador OUN za decu“, Deni Kej, odlučio je da se bavi unosnim poslovima. Postao je potpredsednik kompanije „Lear Jet Corporation“ koja lifieruje mlazne avione u mnoge zemlje sveta.

ČUJTE IH SVAKAKO!

1. „You don't have to say you love me“ (Ne treba da mi kažeš da me voliš) — Dusty Springfield

Na festivalu u San Remu 1965. godine Dasti Springfield je pevala ovu melodiju u alternaciji sa Pinom Donadjom, pod nazivom „Ja, koji ne živim bez tebe“. Jedina zamerka engleskoj verziji, odnosno pevaču, je to što nam nije ranije pružila zadovoljstvo da je čujemo!

2. Bang, bong — Cher (šer)

Lepa Amerikanka francuskog porekla bi mogla slobodno da nastavi karijeru bez svog supruga (Sonny). Njeni vokalni kvaliteti, upotpunjeni iz vrsnom instrumentalnom pratnjom to joj omogućavaju. Sentimentalna melodija, svakako najbolje ostvarenje Šer, kao solo interpretatora!

3. „La resa dei conti“ (Obračun) — Ennio Moricone sa svojim orkestrom

Glavni aranžer firme „RCA Italiana“ predstavio se ovom melodijom i kao izvrstan interpretator. Na neki način kuriozitet: veličanstveni zvuk koncertnih orgulja vanredno se uklapa u električne gitare i solo trubu.

4. „Soul and inspiration“ (Duša i nadahnuće) — Righteous Bros

Braća Rajčes predstavljaju na izvestan način stilizaciju načina interpretiranja, kojim se proslavio ansambl Platters: duboki eho i horska pratnja. Naročito dolazi do izražaja veliki dijapazon solo pevača.

5. „Une meche de cheveux“ (Pramen kose) — Adamo

U pitanju je nastavak nežnog „adamo stila“, ali nikako pevanje maniriom. Adamo svakoj kompoziciji daje posebnu boju. Lirski tekst, op lemenjen violinskom pratnjom. Snimak izvrstan u svakom pogledu!

Kreko Orašić

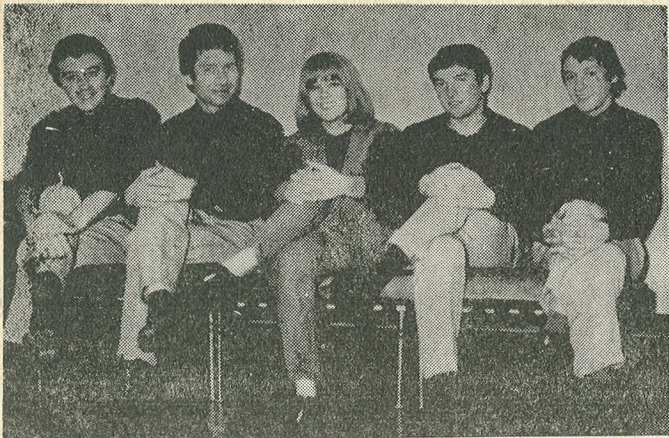
Sta zabavlja vaše ljubimce

S OBZIROM DA JE STIGAO VELIKI BROJ PISAMA SA PITANJIMA O VAŠIM LJUBIMCIMA, DAJEMO VAM TABELARNI PREGLED KORISNIH INFORMACIJA. MEĐU NJIMA JE SVAKAKO I VAŠ LJUBIMAC...

IME	PRAVO IME	MESTO I GODINA ROĐENJA	RANIJE ZANIMANJE	KOLA
PAUL Mc. CARTNEY (Beatles)	James Paul Mc. Cartney	Liverpool 1942.	učenik	mini
GEORGE HARRISON (Beatles)	George Harrison	Liverpool 1943.	student tehnike	mini
SCOTT WALKER (Walker bros.)	Noel Scott Engel	Hamilton Ohio 1944.	student umetnosti	nema
MICK JAGGER (Rolling Ston.)	Michael Philip Jagger	Dartford Kent 1944.	učenik	mini
BRIAN JONES (Rolling Ston.)	Lewis Brian Hopkin Jones	Cheltenham 1943.	učenik	rols rojs
ERIC BURDON (Animals)	Eric Victor Burdon	Newcastle on Tyne 1941.	tehnički crtač	ford- mustang
DAVE DAVIES (Kinks)	David Russell Gordon Davies	Muwell Hill London 1947.	učenik	nema
GRAHAM NASH (Hollies)	Graham William Sidney Nash	Blackpool 1942.	oceanolog	mini
HERMAN (Herman's Hermits)	Peter Blair Denis Bernard Noone	Manchester 1947.	glumac	kadilak
DONOVAN	Donovan Phillips Leitch	Glasgow 1947.	skitnica	nema
PAUL JONES (Manfred Mann)	Paul Jones	Na morskoj obali. (sin kapetana) 1943.	student	nema
CLIFF RICHARD	Harry Roger Webb	Lucknow India 1940.	službenik	jaguar
P. J. PROBY	James Marcus Smith	Texas 1938.	kelner pesnik	nema
STEVIE WINWOOD (Spencer Davies)	Steven Winwood	Birmingham 1948.	učenik	trijumf
ROGER DALTREY (Who)	Roger Harry Daltrey	Shepherds 1944.	metalski radnik	volvo
STEVE MARRIOTT (Small Faces)	Stephen Peter Marriott	Stepney 1947.	glumac	jaguar

HOBI	BRAĆA I SESTRE	NE VOLI	NAJBOLJI DRUG U POSLU	OMILJENA BOJA	AMBICIJE	ADRESA KLUBA
vožnja automobilom	brat Mike	nepoštenje, brijanje	ostali Bitlsi	crna	1 dalji uspesi	Anne Collingham 13, Monmouth St. London W.C.2
slušanje ploča	sestra Louise, braća Peter i Harry	nepoštenje	ostali Bitlsi	plava i crna	1 dalji uspesi	Anne Collingham 13, Monmouth St. London W.C.2
crtanje, slikanje, bioskop	nema	mного što šta	John Stewart	plava	postati producent ploča	Alex and Carol 185, Bickenhall Mansions Baker St. W. 1
pisanje pesama	brat Chris	netrpeljivost	Keith Richard	razne	1 dalji uspesi	138, Ivor Ct. Gloucester Pl. London N. W. 1
kola, ploče, pisanje pesama	sestra Barbara	okrutnost	ostali Stouns	svetle boje	1 dalji uspesi	138, Ivor Ct. Gloucester Pl. London N. W. 1
crtanje, čitanje	sestra Irene	verske fanatike	mного ih je	smeđa i crna	putovanje po SAD	39, Gerrard St. London W. 1
jahanje	pet sestara jedan brat	putovanje vozom	ja	crvena	sopstveno imanje	22, Kingly St. London W. 1
vožnja kolima, kartanje	sestre Elaine, Sharon	birokratizam	Tony Hicks	bela	uspeh u poslu	The Toggery Marsey Sq. Stockport, Cheshire.
kola	sestre Denise, Suzanne	ples	moj impresario	crna, crvena i plava	imati sreće i uspeha	John Wright 67, Gromwel Grove Levenshulme Manchester 19.
pisanje pesama	brat Gerry	neiskrenost	mного ih je	tirkiz	pokloniti ljudima lepotu i mir	230, Bishops Rise Hatfield Herts.
pisanje pesama	stariji brat	rasnu segregaciju	niko	dugine boje	nastaviti sa pevanjem	49, Jellicoe Av. Gosport, Hants,
plivanje, fotografija	sestre Joan, Donella, Jacqueline	zadimljene prostorije	Shadows	zelena	postati dobar glumac	Jan Vane 59, Eastern Road Romford, Essex,
antikviteti	nema	nazadnjaštvo	John Lennon	smeđa	postati veliki glumac	Hillman House 79, Marylebone Lane, London W. 1
krstarenje morem	brat Muff	poltrone	Muff	svejedno	postati dobar muzičar	155, Oxford St. London W. 1
slikanje u ulju	sestre Jill, Carol	ništa	niko	crna	imati srećan život	67, Chastworth Rd. Brondesbury London N. W. 2
skupljanje klikera	sestra Kay	neznanje	Small Faces	zelena	svirati na orguljama kao Jan Mak Ligan	Dawn, 52 — 55 Carnaby St. London W. 1

KATERINA KAZELI

ITALIJANSKI

PRODAVNICE gramofonskih ploča ne primaju porudžbine: ili se pretvaraju da ih primaju, ali ne dozvoljavaju kupcu da unapred ostavi novac. Često se čuju reči: „Navratite sutra, dodite popodne ili telefonirajte. Nadamo se da ćemo moći da vas zadovoljimo”. Kao pre dve godine, kada je posle završetka festivala u San Remu, odjeknuo uspeh jednog pevača koji je do pre tri dana bio potpuno nepoznat i koga su zvanični žiriji klasifikovali na četvrto mesto: Bobi Solo. Sada je na redu Katerina Kazeli. „Vratite se, momci — kažu prodavci gramofonskih ploča — možda ćemo sutra dobiti ploče”. Ploče stižu, ali uvek u nedovoljnom broju. Kao i u slučaju Bobija Sola, diskografska kuća nije predvidela takav uspeh. Kao svojevremeno za Bobija Sola, morala je da se obrati konkurenciji da bi na brzinu umnožila toliki broj traženih ploča.

Jedna pojava u emisiji „Studio uno”, u „Sajmu snova”, u emisiji „Ana Mofo šou”, u bilo kom televizijskom programu dovodi do prodaje sto hiljada primeraka ploče „Niko mi ne može suditi”. Zatim, postoje radio i napisi u štampi. Brda ploča moraju svakog dana biti spremna za ekspediciju. Ona sama, Katerina kaže: „Nikada ne bih poverovala da se nešto ovako može dogoditi”.

U ovim danima uspeha za Katerinu je dragocen svaki minut: fotografisanje, susreti s autorima pesama, filmskim producentima, organizatorima radio i televizijskih programa, intervjui, manifestacije, spektakli, publicitet.

Katerina se dopada zbog svoje prirodnosti, spontanosti. Ona je privlačna na onaj način koji se dopada današnjim mladićima i devojkama: ona je „istinita”, iskrena, otvorena, srdačna, a iznad svega entuzijasta. Često je pitaju:

— Voliš li, Katerina, što si rođena u ovoj epohi?

— Neobično. Mi mladi danas uživamo veću slobodu jer ima manje licemerja a više iskrenosti.

— Zašto se tako češljaš? Znaš li da si za vreme festivala izgledala kao dugokosi dečak?

— Zaista? Znam da ova frizura ne doprinosi mnogo mom šarmu, da ne ističe moje lice. Ali, morala sam da skratim kosu jer je bila slaba. Sada mi se dopada ova frizura jer me ljudi po njoj prepoznaju. Zapaze moju „kacigu” pre nego što opaze mene. A to je korisno. Ja sam juče rođena, potreban mi je publicitet.

Katerinu prepoznaju svuda. Rođena je juče, ali u Italiji ne postoji niko ko ne zna njeno ime. Veoma je ljupka. Toliko ljupka da bez predra-suda nosi svoju ružnu „kacigu”.

Debitovala je u trinaestoj godini. Išla je u sedmi razred osnovne škole, ali je morala da napusti školu jer je njena strast bila autentična, a njene mogućnosti — znatne. Učila je pevanje već dve godine: časove joj je davao njen rođak, Ivo Kalégari, koji je danas šef muzičkog ansambla „Priatelji” čija je zvezda Katerina. U Sasuolu, gde je Katerina rođena, muzika je opšti hobi. Katerina je počela da peva i na večernjim priredbama i to joj je donelo mnogo neprilika s policijom, koja mladima ispod 18

BITLS

godina ne dozvoljava da pevaju uveče pred publikom. U njenom repertoaru bile su pesme „Tvoj poljubac je kao rok” i „Mesec kao igračka”, repertoar između Adriana Celentana i Mine. Kada je napunila 16 godina, počela je da se menja: tada je pevala „Svi momci i devojke”, „Ljubavna groznica”, repertoar između Fransoaz Ardi i Mari Lafore. Pre dve godine definitivno se vratila „svom” žanru i sa ansamblom „Prijatelji” počela da izvodi „bit” muziku.

Izgleda da je „bit” Katerine Kazeli jedini autentični „bit” koji se peva u Italiji. Nijedan pevač, osim Katerine, ne izvodi u Italiji ovaj žanr koji ima svoje vrhunske predstavnike u Engleskoj i SAD. Sa mnogo hrabrosti, Katerina se prošle godine pojavila na Kantadiro s jednom „bit” melodijom: „Tu sam, s vama”. Rizikovala je da proigra prvu veliku mogućnost u svojoj karijeri da bi ostala verna svom stilu. I proigrala je tu mogućnost: pevala je odlično ali je doživela fijasko.

— Žiriji su me sistematski bojktovali — kaže Katerina — ali publika mi je aplaudirala sa velikim žarom.

Između svih pevača Kantadiro, Katerina je bila jedina kojoj je publika aplaudirala u svim etapama; a bila je pevačica koju su žiriji najviše bojktovali. Razlog? Verovatno isti zbog koga je u San Remu digla salu na noge, a sada postiže veliki uspeh u prodaji ploča, mada nije odnela i pobeđu žirija. Katerina tako misli:

— Ovaj žanr mi se neobično dopada. Ljudi ga cene jer ga „osećaju”. Međutim, jedan deo publike je dezorijentisan, a kada se takve osobe nađu u situaciji da iskažu svoj sud, one ne nalaze hrabrosti da istupe protiv neke pesme tradicionalnog tipa u korist neke novine.

Kantadiro je bio neuspeh. Ali, novinari su o njoj govorili pohvalno. Nije bila nepoznata kada je debitovala u rimskom klubu „Piper”, lokalu za mlade koji su je tu dočekali trijumfalno.

Katerina peva sa svojim ansamblom u kome predstavlja atrakciju sa svojim instrumentom, bas-gitarom. Osim toga, ona svira vibrafon i bateriju. „Prijatelji” pišu sami aranžmane za svoj ansambl. Angažovani su za mnogo meseci unapred: televizija, radio, ploče, koncerti, turneje u inostranstvo i „Olimpija”, pariski hram zabavne muzike, pozvao ih je na gostovanje. Snimiće kompoziciju „Niko mi ne može suditi” na nekoliko jezika, za različita tržišta. Predviđeno je da snimi i dva filma. Pitaju je:

— *Šta ćeš kupiti, Katerina, od prvih velikih zarada?*

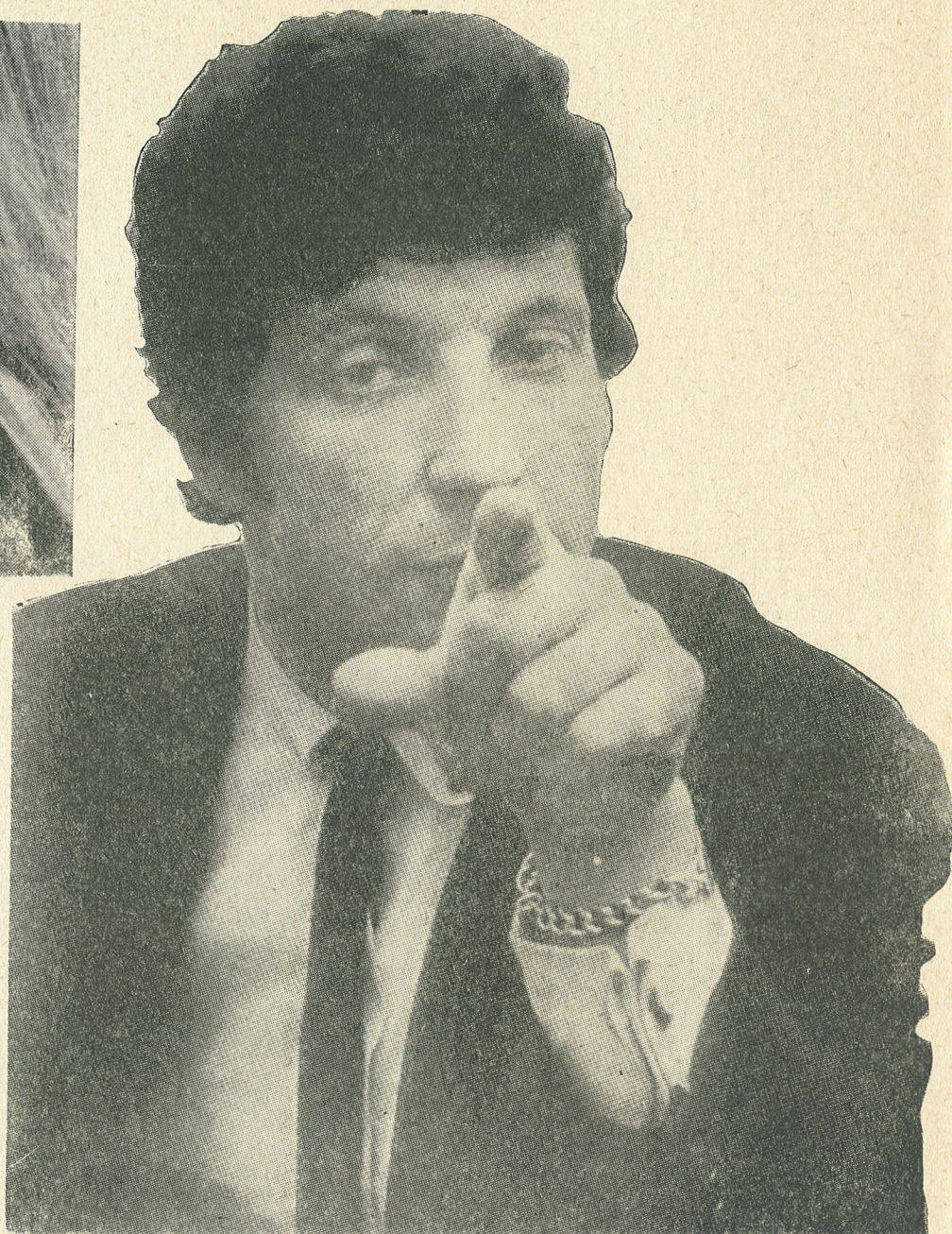
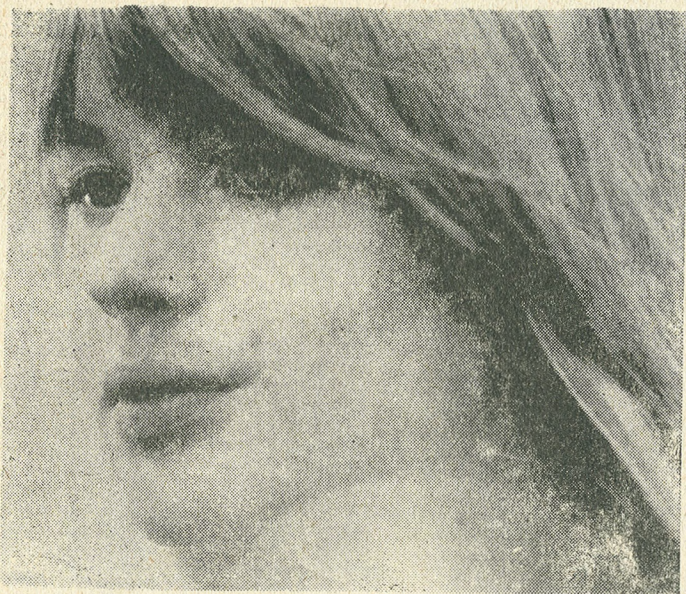
— Modernu garderobu; poklone za sve; kuću za majku.

— *Koje su godine mladosti?*

— Mladost nije pitanje godina. Moja baba, u osamdesetoj godini, još je mlada. Čak je želela da joj pokažem korake „šejka”. Zabavlja se zajedno s nama. Ali postoje mladi koji su stari.

Ona je mlada. Ne samo zato što peva „bit”, što se odeva u stilu Kureža, što nosi čizmice. Mlada je zato što je iskrena, jasna, otvorena i što tako mnogo veruje u sebe i budućnost.

Oni ne prizivaju elektroniku u pomoć

KAŽU da Engleska ne bi bila kompletna bez Marijane Fejtful, Toma Džonsa, Lulu i P. Dž. Probijsa. Mada su manje poznati od velikih grupa, ovi pevači su velike zvezde u svojoj zemlji. Oni su sastavni deo velikog muzičkog pokreta koji je uneo revoluciju u mladu englesku generaciju. Njihova originalnost je nešto sasvim suprotno onom što pružaju „Bitlsi“, „Stounsi“ ili „Enimalsi“ koji računaju na kolektivni uspeh. Ova grupa pevača stekla je slavu pre svega svojim glasom ili scenskim kvalitetima, nezavisno od talenta muzičara koji ih prate. Sigurno ste već čuli za njih: možda je sad vreme da se bliže s njima upoznate.

Marijana Fejtful je lepa plavokosa devojkica sivih očiju. Njena duga kosa dopire do ramena i lepo uokviruje njeno pomalo detinjasto lice. Ona ima ljupkost, neposrednost i ženstvenost koja se očekuje od svih devojkica njenih godina.

Marijana je rođena 29. decembra 1946. u Hempstidu. Pre nekoliko meseci udala se za svog prijatelja iz detinjstva Džona Dambara. Taj brak joj je doneo nekoliko problema, jer je celokupna britanska štampa objavila vest da je Džon zabranio Marijani da nastavi karijeru.

Marijana se školovala da postane profesor. Međutim, jednog dana srela je Endrju Oldhema, impresarija „Roling stounsa“, koji je plavokosu devojkicu pozvao na audiciju. Marijana mu je odmah poverila da je interesuju jedino narodne pesme („folk songs“). Oldhem je odlučio da ukaže poverenje toj devojkici: njen izgled i originalnost govorili su mu da je i ovog puta na dobrom tragu. Oldhem je pozvao Marijanu u studio. Oduševljen njenim glasom, zatražio je od Mika Džegera i Kejta Ričarda da napišu za nju jednu pesmu. „Stounsi“ su prihvatili i tako se

kompozicija „As tears go by“ („Kako suze teku“) zajedno s melodijom „Greens leaves“ („Zeleno lišće“), našla na njenoj prvoj samostalnoj ploči. Kasnije je Marijana postala jedna od prvih vedeta među mladim pevačicama.

Melanholičnog karaktera i zaljubljena u samoću, Marijana Fejtful pretpostavlja narodne pesme i balade nervoznim melodijama i ritmu bluza.

Lulu, ta mala devojkica zelenih očiju i crvene kose, sasvim je drugačija od Marijane Fejtful. Uprkos tome što ima 17 godina (rođena je 3. novembra 1949. u Lenogstonu), ona ima čelične nerve. Njena ličnost je začuđujuća. Peva veoma izražajno i ima neuobičajeni talenat. Već svojom prvom pojavom u popularnoj emisiji „Ready Steady Go“ iznenadila je mnoge.

— Ja sam mlada — izjavila je tom prilikom — i nadam se da će mi televizijski gledaoci oprostiti moje nesporno ponašanje.

Lulu voli da peva i peva očaravajuće. Njen glas koji mora da se upamti stvoren je za „ritam i bluz“; svojom pesmom podseća na pesmu američkih crnaca. Kada je imala svega četiri godine, Lulu je zapevala na jednoj rođendanskoj proslavi u kući svojih prijatelja. Kasnije je pevala na mnogim koncertima, dok je nisu primetili vlasnici kluba „Lindela“ i predstavili Piteru Salivenu, umetničkom direktoru diskografske kuće „Decca“. Njena prva ploča sa melodijom „Shout“ („Krik“), plasirala se na prvo mesto liste „Top ten“.

Kritičari su napisali da se Lulu, koju prati ansambl „Lovers“, snalazi na sceni kao riba u vodi. Obožava Reja Čarlsa, Boja Didlija, Čaka Berija i muziku uopšte, pod uslovom da se ona dobro izvodi. Međutim, iznad svega voli „ritam i bluz“. Njen ulazak u mrežu „šoa“ bio je bučan.

P. Dž. Probi je kompozicijom „Somewhere“ („Negde“) i

„USAMLJENI“

KOJI SU DOSPELI DO VRHA

„Just like him“ („Baš kao on“) osvojio Englesku. Probi je Amerikanac, a pravo ime mu je Džems Markus Smit. Rođen je 6. novembra 1938. u Hjustonu, u državi Teksas. Kao mladić bio je svedok radanja rok-en rola i pojave Elvisa Prislija, Džonija Barneta i Roja Orbisona.

Debitovao je u jedanaestoj godini u jednoj radio-emisiji Hjustona čiji je cilj bio da plasira nekoliko amatera. U sedamnaestoj godini napustio je porodicu i otišao u Holivud da pokuša sreću s pesmom. To je već bio njegov stari poziv.

— U tom trenutku — rekao je kasnije — život je za mene postao veoma težak. Moj otac milioner nije mi davao ni dinara, braneći mi da odem od kuće.

Godine 1957. sreo je Džekija Šenona s kojim je potpisao ugovor za diskografsku kuću „Liberti“. Međutim, u Americi mu nije pošlo za rukom da se izdvoji iz mase. Na njegovu veliku sreću, jednoga dana ga je Brajen Epštajn, impresario Bitlsa, primetio na televiziji. Odlučio je da mu ponudi avionsku kartu za Englesku i omogućiti mu učešće u jednom televizijskom „šou“ proslavljenih „buba“. Bio je to veliki uspeh. Englezi su ga prihvatili kao genija. Tada je P. Dž. Probi odlučio da se definitivno nastani u Engleskoj:

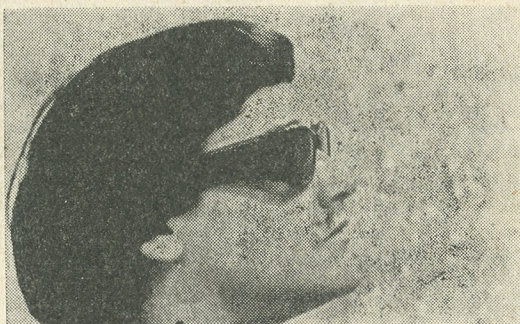
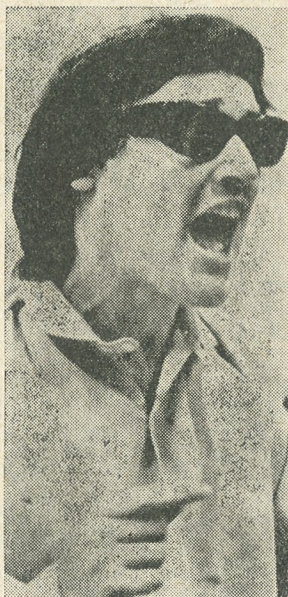
— Sa Amerikom je svršeno; što sam duže u ovoj zemlji

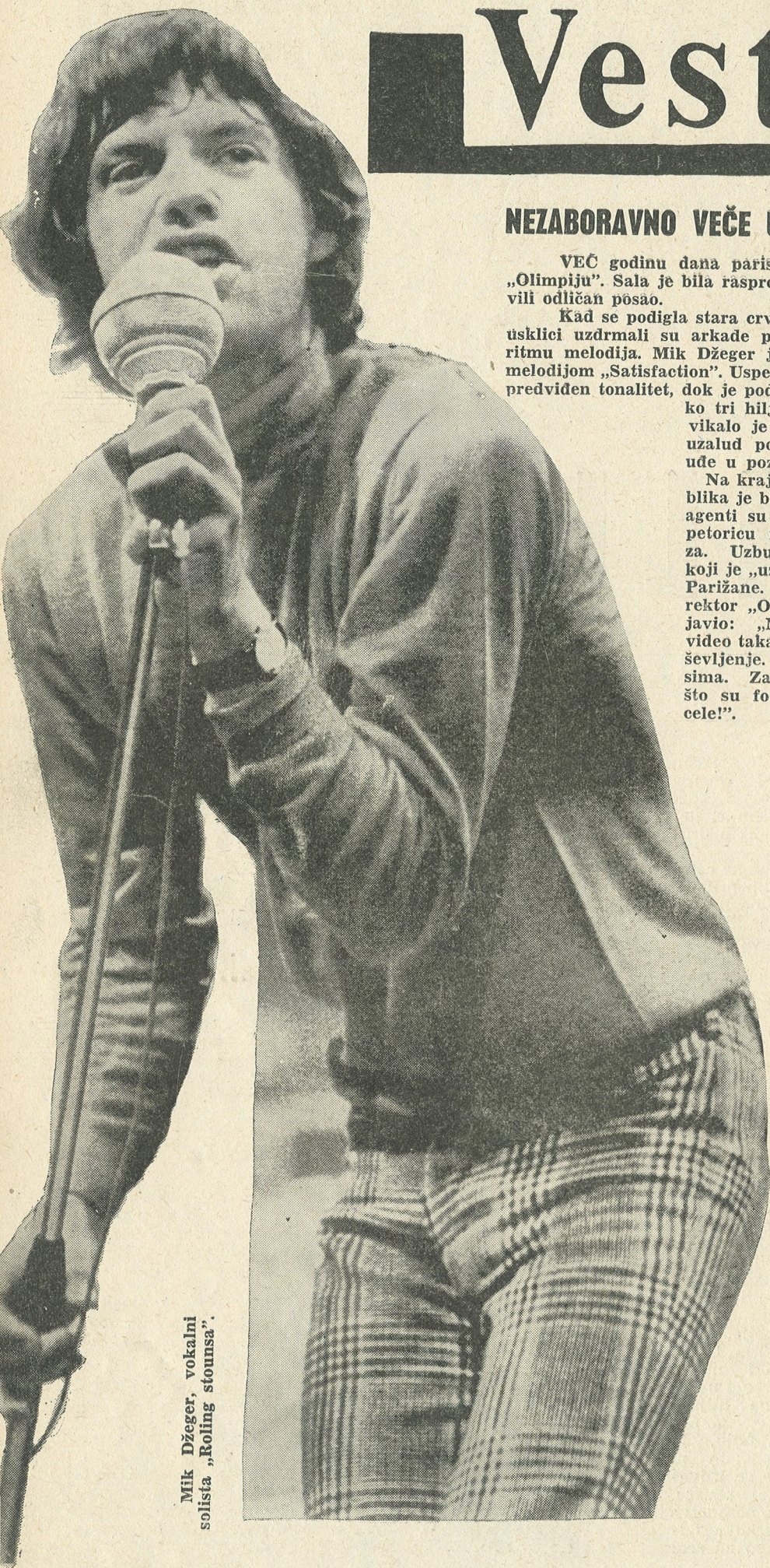
sve više je volim. Ja nisam američki umetnik, još manje sam internacionalna zvezda: želim samo da budem engleski pevač između tolikih drugih.

Možda bi i Tom Džons ostao „pevač između tolikih drugih“ da nije imao „nešto neobično“. To „nešto“ stvorilo je idola od Toma Džonsa, rođenog 7. juna 1943. u Ponti Pridu, na jugu Velsa. Za deset dana prodato je 150.000 njegovih ploča. Od tog trenutka, karijera Toma Džonsa — „Tigra“, kako ga nazivaju Englezi, nije imala više padova: pošlo mu je za rukom da osvoji London.

Publika u početku nije posvećivala pažnju ovom pevaču. Bila je prava šteta za engleski „šou — biznis“ da ovaj izvanredni pevač ostane nepoznat. Njegov izuzetni talenat i osoben glasovni tembr došli su do izražaja na prvoj audiciji. Ono „nešto“ ubrzo je postalo poznato celoj Evropi. Njegovi poslednji uspesi dokazuju da su bili u pravu oni koji su mu poklonili poverenje. Veliki prijatelj P. Dž. Probi, s kojim se često nalazi, Tom Džons je nedavno osvojio i mlade Francuze. Na aerodromu u Parizu dočekale su ga hiljade obožavalaca.

Marijana Fejtful, Lulu, P. Dž. Probi, Tom Džons: to su individualnosti koje se izdvajaju iz velike mase pevača. Njihov uspon je nezadrživ. Jer nikada u Engleskoj originalnost nije bila tako na ceni kao danas.

Mik Džeger, vokalni solista „Roling stouns“.

Vesti

NEZABORAVNO VEČE U «HRAMU» PESME

VEČ godinu dana pariski tinejdžeri čekaju da se „Roling stouns“ vrate u „Olimpiju“. Sala je bila rasprodana mesec dana pre koncerta: organizatori su napravili odličan posao.

Kad se podigla stara crvena zavesa i na pozornicu stupili Stouns, gromoglasni uskleci uzdrmali su arkade pozorišta a četiri hiljade nogu počelo je da udara u ritmu melodija. Mik Džeger je pozdravio publiku i, uzimajući mikrofona, počeo sa melodijom „Satisfaction“. Uspeh je bio frenetičan: povici oduševljenja dostigli su nepredviđen tonalit, dok je pod podrhtavao... Napolju, pred ulazom u pozorište, pre-

ko tri hiljade tinejdžera vikalo je i protestovalo, uzalud pokušavajući da uđe u pozorište.

Na kraju koncerta publika je bila na nogama: agenti su jedva „spasli“ petoricu mladih Engleza. Uzbudljiv koncert koji je „uzdrmao“ mlade Parižane. Vlasnik i direktor „Olimpije“ je izjavio: „Nikada nisam video takav uspeh i oduševljenje. Samo sa Bitlsima. Zadovoljan sam što su fotelje ostale — cele!“.

PEVAČI GLUMCI NASTAJU HEMIJSKI

FILMSKI uspeh kao da nije dovoljan Virni Lizi, pa je odlučila da snimi nekoliko ploča i tako započne pevačku karijeru. Tajna naših dana: nekada je za pevanje bio potreban glas, a danas je najvažniji fizički izgled, ponašanje na sceni. Ostalo se stvara „hemijski“, u sali snimanja. Pevač je postao čudo savremene tehnike, produkt elektronike. Tehničari intervenišu, ulepšavaju, dodaju, oduzimaju i — igra je završena. Rađaju se razne Katrin Spak, Virne Lizi. I sve funkcioniše tako dobro da je Katrin Spak boravila u Japanu da bi snimila (pomešala, usavršila u „ep-ruveti“) neke svoje hitove i na japanskom jeziku.

„ZLATNI DEČACI“ U VELIKOJ BRITANiji

NA POZIV predsednika organizacionog komiteta Čerčilovog memorijala, ansambl „Zlatni dečaci“ boravio je deset dana u Velikoj Britaniji. Pri- lika, koja se do sada nije ukazala nijednom jugoslovenskom vokalno-in- strumentalnom ansamblu, ukazala se „Zlatnim dečacima“: Slobodan Ste- fanović (ritam-gitara i vokalni solista), Velibor Kael (solo-gitara), Dušan Banović (bubnjevi), Vidoje Brajević (bas-gitara) i Predrag Lukić (orgulje). „Zlatni dečaci“ izvodili su svoj klasičan repertoar, narodne pesme u obradi, francuske kompozicije i nekoliko zabavnih melodija u svom aranžmanu, a o pojedinostima njihovog boravka u Britaniji pišaćemo u idućem broju. Na slici: Jedna od poslednjih vroba pred polazak.

BITLS I DANTE

NAVIKLI smo da sliku Bitlsa vezujemo za velike koncertne dvorane i tinejdžere koji glasno izražavaju svoje oduševljenje. Međutim, posle jednog događaja u Londo- nu, Bitlsima treba priznati njihove ozbilj- ne kulturne ambicije. Protagonista doga- daja bio je Pol Makartni, pevač i gitarista kvarteta; a događaj se odigrao u Itali- janskom kulturnom institutu u Londonu. U jednoj sali Instituta italijanski kompozi- tor Lucano Berio ilustrovao je svoju posled- nju kompoziciju elektronske muzike, pod nazivom „Poruka Danteu“, kada je u salu, zajedno sa dvojicom dugokosih prijatelja, ušao Pol Makartni. Trojica mladića sela su u prvi red i pažljivo slušala Berija.

Makartnijeva pojava je ovako proko- mentarisana: „Bili smo iznenađeni kada smo ga videli kako ulazi. Nije postavljao pitanja, verovatno zato što je tema specifična i rezervisana za stručnjake elek- tronske muzike. Ali, bio je veoma zainte- resovan. Pre odlaska, razgovarao je s kom- pizitorom Beriom“.

Možda prisustvo Pola Makartnija pre- davanju o elektronskoj muzici ne treba da izaziva iznenađenje. Mladi Bitls svira elek- tričnu gitaru.

KURIOZITETI

ŠVEDSKI PROTEST

„Nju mjuzikal ekspres“ objavljuje za- nimaljno pismo čitaoca iz Švedske:

Sven Johansson (Ostra Emtervik, Sweden):

Pre nekoliko dana švedska grupa „Tages“ stigla je u Englesku. U pro- gramu je imala nekoliko koncerata na britanskoj televiziji i ugovoreno sviranje u nekim londonskim klubov- ima. Ali, naravno, to im je bilo za- branjeno.

Kažem „naravno“, jer ovo je čet- vrti švedski orkestar kome se do- gađa isto. Grupa „Tages“ je jedna od najpopularnijih u Švedskoj, koja je na našem „top ten“-u imala šest ploča za poslednjih godinu dana. Prema tome mogli su za vas da bu- du interesantni.

Otkad je Britanija preuzela od Amerike primat u zabavnoj muzi- ci, postalo je nemoguće bilo kojoj stranoj grupi da dođe u Englesku. Svima bez razlike se uskraćuje „dozvola za rad“.

Što se onda žalite što vašim pe- vačima i orkestrima Amerikanci ne dozvoljavaju ulazak u SAD. Krajnje je vreme da malo pogledate „po va- šoj kući“.

MENJUHIN I BITLSI

Prilikom nedavnog gostovanja čuve- nog violiniste Jehudi Menjuhina u Jugoslaviji, grupa novinara ga je in- tervjuisala na aerodromu „Beograd“.

Donosimo izvod iz ovog inter- vjuja.

Na pitanje: „Šta mislite o muzič- koj omladini“ Menjuhin je odgovori- o:

— Pitanje je vrlo široko postav- ljeno. Muzičke omladine ima više. znam onu koja puni koncertne dvo- rane i vrlo kvalifikovano ocenjuje dostignuća umetnika. Oni su u bo- ljem položaju nego što su to bili njihov očevi, jer su im danas do- stupni snimci, ploče i drugi mate- rijal koji ranije nije postojao. No, postoji i druga vrsta muzičke om- ladine koja se često poistovećuje s iz- vođačima, koja vrlo spontano i is- kreno učestvuje u oduševljenim iz- livima muzičkog izraza.

— Šta mislite o Bitlsima?

— Veoma ih cenim. Možda ne to- liko njihova dostignuća u umetnič- kom pogledu, koliko njihovu spon- tanost izvođenja i sposobnost iskrene interpretacije popularne muzike.

DVO- RAC » POPA «

Soni, u svom tradicionalnom žaketu, izgleda malo zabrinut dok vodi telefonski razgovor.

Partija šaha odmara čak i onda kada iziskuje izvesnu koncentraciju. Možda će ovaj potez značiti šah-mat za Sonija.

Ako se zateknete u prekrasnoj kalifornijskoj kući braćnoga para Sonija i nje gove Šer osetićete veoma neposrednu i sasvim intimnu atmosferu. Tako upravo živi ovaj popularni braćni par koji danas u Americi znači sinonim za najbolje „pop-pevače“.

U životu ovo dvoje nekonvencionalnih mladih ljudi nema nikakve formalnosti. Možda baš zato Šer kaže da njihov dom odražava sama osećanja domaćina. Naša poseta nas je uverila da je Šer rekla istinu.

Ta nekonvencionalnost, karakteristična za njihov tihi, privlačni dom u Kaliforniji, može se videti na svakom koraku: u odeći koju nose, u njihovom jedinstvenom srdačnom ponašanju. Soni obično ima na sebi pamučnu špansku odeću, a Šer je uvek u svojim čuvenim „zvonopantolonama“.

Njihovi gosti obično počinu sedeći na originalno projektovanom nameštaju u velikoj trpezariji, a već posle nekoliko poseta osećaju se sasvim prijatno na mekom, debelom čilimu. Svakom se ovde oseća kao kod svoje kuće. Čak i Sonijev advokat sedi na podu kada dođe u posetu.

Sama kuća prekrasno je dekorisana i ostavlja utisak neformalan i prijateljski. „Mi oboje veoma volimo španski stil“ kaže Soni pokazujući na različite stvari po sobi, uključujući veliku, raskošnu špansku urnu.

Na jednom zidu trpezarije stoji njihov braćni portret, koji je po porudžbini radio Tomi Jamašita, slavni slikar koji je svojim portretima ovekovečio Bitlese.

U drugoj sobi je Šerina zbirka lutaka-životinja, od kojih su joj većinu poslali njeni ljubitelji. U stvari, svuda po stanu nalaze se pokloni koje su popularnom braćnom paru poslali njihovi obožavaoci. Soni kaže da on i Šer uvek nastoje da se svima zahvale.

U njihovom zajedničkom domu postoji i jedna stvar na koju su i Soni i Šer na ročito ponosni. To je fantastični šah ručne izrade. Ovaj šah napravili su njih dvoje od stakla pa sada svaku slobodnu priliku koriste da na njemu odigraju zajedničku partiju.

Najveći deo vremena Soni provodi pored belog telefona. Gotovo uvek posle razgovora, bez obzira kakav bio njegov sadržaj, Soni je nešto zabrinut. Šer tada obično pažljivo čeka ishod razgovora.

Jedini luksuz koji su Soni i Šer sebi dozvolili jeste

Braćni par provodi dosta časa u diskusiji o svojim poslovnim problemima. Na slici: Soni izlaže svoje mišljenje dok ga Šer pažljivo prati.

bazen u vrtu njihovog kalifornijskog doma. Kada je vreme toplo i kada im nikakve obaveze ne stoje na putu, oni se brčkaju u zelenoj vodi bazena. Tada za boravljaju da su pevači i postaju srećni braćni par.

Sve što ih okružuje, nameštaj, odeća i plivački bazen, nije u stanju da zameni onu pravu stvar koja ih drži zajedno — ljubav. Oni su mladi i vole se. I ne stide se da to pokažu pred svim svojim posetiocima. Oni veruju u svaku reč koju kažu pred svojom publikom.

Soni kaže: „Ljubav je sve što postoji u jednom braku. Bez nje ničeg nema, a s njom čovek ima sve što želi. Lep i udoban dom znači dosta za jedan uspešan brak, ali pre svega mora postojati ljubav ako dvoje ljudi žele da žive zajedno“.

A Soni i Šer u tome nikad ne oskudevaju. Karijera, koja im je otvorila vrata uspeha i pevačke budućnosti, prekrasni dom i srećan brak, sve ide na ruku ovom najpopularnijem pevačkom paru Amerike.

Šer pozira za sliku sa dve lutke koje su joj poslali njeni obožavaoci. Njena zbirka lutaka-životinja raste iz dana u dan.

PROLEĆE... OLIMPIJA...

SPECIJALNI IZVEŠTAJ IZ PARIZA

ADAMO

ADAMO

ADAMO

ADAMO

ADAMO

ADAMO

ONO što je za poklonike pozorišta i baleta Boljšoj teatar u Moskvi, ili za obožavaoce opere Milanska skala, to je za one koji vole dobru francusku šansonu i zabavnu muziku uopšte „Olimpija“ u Parizu.

Dok su se kasni zraci prolećnog sunca odbijali od prozora i krovova mansardi, a svetleće reklame palile i gasile u ludom ritmu, pred velikim i blještavo osvetljenim ulazom „Olimpije“ gurala se masa sveta. Široki prostor pred ulazom bio je mali da primi sve obožavaoce pevača, čije se ime ispisano velikim svetlećim slovima moglo videti još sa Trga opere.

Desetak blagajni s obe strane hola bile su opsednute. Dugokosi mladići u uskim pantalonama, devojke u prekratkim suknjama, jedna grupa sovjetskih turista koji su izgubili svog francuskog vodiča, vojnici sa beretkama u pratnji svojih malih, nedeljnih prijateljica, lica dobro poznata sa filmskih ekrana i omota ploča — svi su se oni skupili te večeri da čuju i vide pevača za koga tri zemlje s ponosom kažu — NAŠ JE. Reč je o Adamu.

Ovaj belgijski pevač, poreklom sa Sicilije, koji se u Francuskoj oseća kao kod svoje kuće, postao je ovog proleća živa legenda francuske šansone. Poslednje dve godine Adamo, pevač dečakčkog glasa, nezadrživo se peo stepenicima uspeha. Tiraž njegovih ploča rastao je vrtoglavo brzom, opasno ugrožavajući primat engleskih vokarno-instrumentalnih grupa.

Reč, muzika Aznavurove šansone pomalo je opora i suva; Bekoova jetka i zajedljiva; Holidjeva bučna i neobuzdana; a Adamova (on sam komponuje muziku i piše tekstove) predstavlja sintezu svega što je najbolje kod trojice prethodnih. On je uspeo da poveže sve elemente i pruži jednu sasvim novu, toplu, melodičnu i samo njemu sopstvenu boju.

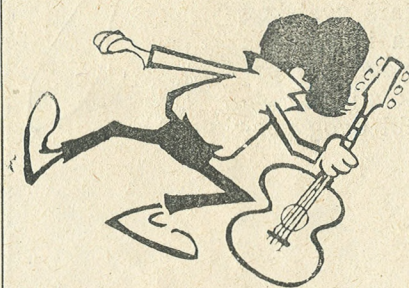
A kad su reflektori snažnim mlazevima probili gusti mrak do poslednjeg mesta ispunjene dvorane, na scenu je stupio Adamo frenetično pozdravljen iz hiljada grla. Profesionalnim držanjem, bez „gimnasticiranja“, toplim glasom i izvrsno praćen orkestrom od 12 članova, odmah je osvojio mnogobrojnu i raznovrsnu publiku.

U prvom delu programa nje govog bogatog repertoara našlo se deset potpuno novih šan-sona, komponovanih specijalno za ovu priliku. U drugom delu pevao je svoje već dobro poznate kompozicije „Pada sneg“, „Noć“ i druge. Veoma disciplinovana publika pretvarala se posle svake pesme u vulkan. Aplauze i zvižduke za dovoljstva smenjivalo je skandiranje ADAMO... ADAMO... Kad je na kraju zapevao pesmu svog rodnog kraja, cela sala je bila na nogama i pevala zajedno s njim. Ovom scenom, sasvim neuobičajenom za parisku „Olimpiju“, završen je njegov prvi ovogodišnji koncert u Francuskoj.

Još dugo posle koncerta, pred izlazom iz dvorane grupa mladih i starih obožavalaca strpljivo je čekala da se pojavi njihov idol, zaboravljajući da poslednji metro polazi za deset minuta.

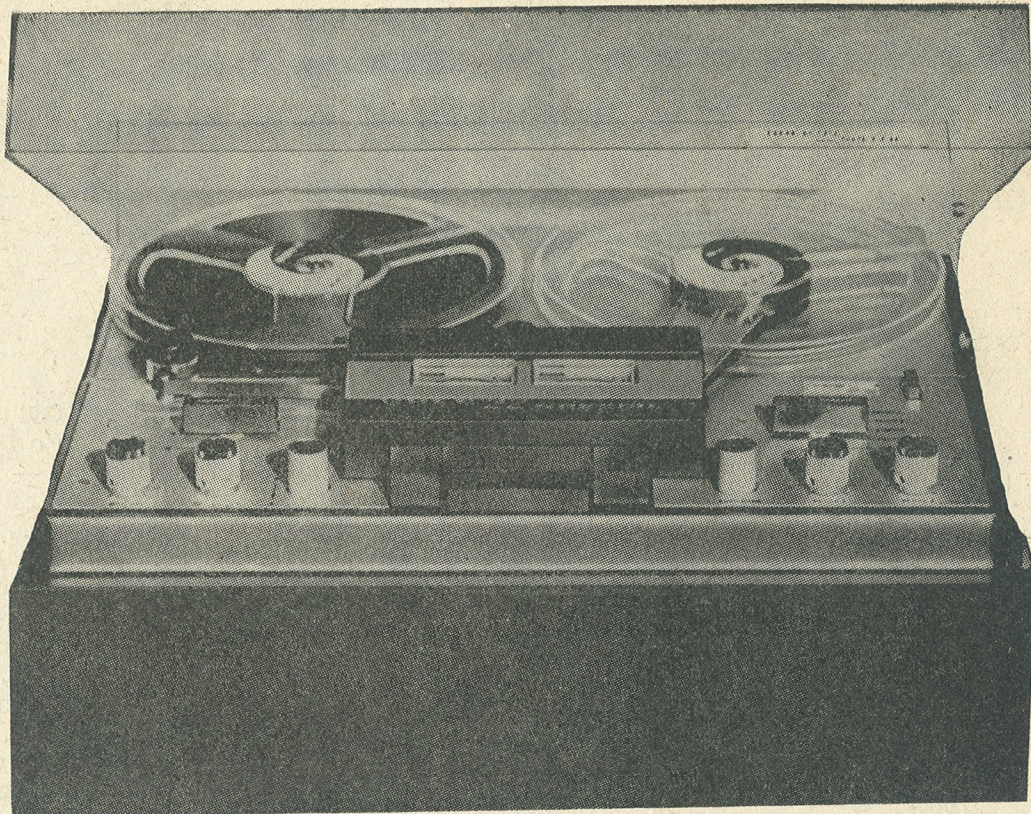
Vladan KRASIĆ

ZA RADIO TRAGAČE »TOP-HIT MUZIKE«

Evo nekoliko aktuel-
nih emisija inostranih
radio stanica koje se
mogu slušati: nedelja od
18,05 do 18,55 časova —
francuska lista best-se-
lera (Radio-Evropa 1,
DT 1850 m); subota od
22 do 23 časa — novi
snimci iz evropskih mu-
zičkih centara (Radio-
Pariz, DT 2000 m); rad-
nim danom od 18 do 19
časova — hitovi u svetu
(Radio-Sarbricken, ST 190
m); radnim danom od 16
do 16,30 časova — hit
muzika (radio-Varšava,
DT 1200 m); nedelja od
16 do 17 časova — bri-
tanska lista best-selera,
po časopisu „Melody ma-
ker“ (Radio-Droitvič, DT
1500 m).

TEHNIČKI KUTAK

PREDSTAVLJAMO VAM MAGNETOFON

UHER 22|24 HI FI SPECIAL

UHER je zapadnonemačka fabrika, koja proizvodi isključivo magnetofone i diktafone, a ovaj aparat je njen najnoviji model.

Izrađuje se bez izlaznih pojačala i zvučnika, tj. predviđen je za korišćenje uz kućnu garnituru pojačala i zvučnika. Pripada klasi poluprofesionalnih aparata i svojim tehničkim karakteristikama može da zadovolji i najveće prohteve. O tome svedoči i podatak da se uz svaki aparat dobija i grafikon frekventne karakteristike — načinjen pri finalnoj kontroli proizvoda.

22/24 HI FI special radi pri brzinama 9,5 cm/sec i 19 cm/sec. Tranzistorizovan je i raspolaže odvojenim pretpojačalima za stereo-snimanje i stereo-reprodukciju. Ova pretpojačala, visokofrekventni generator i deo za napajanje, izrađeni su kao nezavisne celine.

Ima tri magnetne glave i nivo glave za reprodukciju se može vrlo jednostavno podešavati obrtanjem jednog spoljašnjeg dugmeta. To omogućava postizanje optimalne reprodukcije sa traka snimljenih na drugim magnetofonima.

22/24 HI FI special ima i automatski regulator za održavanje konstantne zategnutosti trake, koji omogućuje postizanje visokog stepena ravnomernosti brzine i isključuje potrebu za posebnim pritiskivačem trake na magnetne glave. Smatra se da se time radni vek glava upetostručuje. Ovaj regulator ujedno služi kao sakupljač nečistoće sa trake.

Kao indikatori, pri snimanju služe instrumenti — za svaki kanal po jedan, tako da se pri stereo-snimanju nivoi svakog kanala mogu posebno kontrolisati i podešavati. Kontrola snimka se može vršiti i slušalicama i to, zbog ugrađene tri glave, pre ili posle usnimavanja. Mogućno je i višestruko usnimavanje.

Ostali tehnički podaci: 25 tranzistora + 1 dioda; ulazi — mikrofoni, radio, gramofon; izlazi — za pojačalo, za slušalice; frekventni opseg pri 9,5 cm/sec — 20—15000 HZ, pri 19 cm/sec — 20—20000 Hz; težina 11 kg.

Magnetofoni UHER 22/24 HI FI special isporučuju se u drvenoj ili metalnoj kutiji sa providnim pleksistaklenim poklopcem.

Eksportna cena im je oko 200 dolara, a proizvođač je:

UHER werke — München, Spezialfabrik für Tonband und Diktiergeräte.

MUZIČKI TELEGRAMI

Osnovan fond „Net Kol” za borbu protiv raka... Džon Lenon i Pol Makartni pišu novu kompoziciju za Keli Smit... Ovih dana izlazi prvi roman pevačice Tvinkl... Lesli Karon igra u filmu o Edit Piaf... Nova ploča Boba Dilana već rasprodana u 60.000 primeraka — unapred... Nova ploča ansambla „WHO” — „Krugovi”... U nizu „protestnih” pesama Bari Mak Gvajera pojavila se nova „Dragoceno vreme”... Najtraženija LP ploča u Engleskoj „Duša od gume” Bitlsa... Arsen Dedić: „Enimalsi sviraju bluz isto tako dobro kao Rej Čarls”... Dragan Stojnić naš predstavnik na interviziji... Prodato 12 miliona ploča Džonija Holideja... Ovog meseca nova LP ploča Roling stouns... Da su na vreme dobili pasoše, VIS „Bijele strijele” — Zagreb bio bi danas u Londonu... Fransoaz Ardi gostuje po unutrašnjosti Francuske... Džo Los snimio „Marš svetskog kupa” za svetsko prvenstvo u fudbalu... Danski duet Nina i Frederik gostuju krajem aprila u Londonu... Jarbirds odnedavno pevaju u pariskoj „Olimpiji”... Bob Dilan: „Mrzim nasilje i rat, posebno ovaj u Vijetnamu”... Sofijski VIS „Zlatne grive” najpopularniji ansambl ovog proleća u Bugarskoj...

DOM OMLADINE — BEOGRAD I DŽUBOKS MAGAZIN

postavljaju vam pitanje:

Šta bi dao Edison da može da čuje bisere Tesline struje? Edison, iz objektivnih razloga, nije u mogućnosti da ih čuje

ali VI možete

3. maja 1966. u 20,30 časova

u velikoj sali Doma omladine — Beograd

ZLATNI DEČACI

ŠIGELE

DŽEZ BALET

O pretprodaji karata bićete obavešteni preko dnevne štampe. Rezervacije na telefon 22-141

PREDSTAVLJAMO VAM ANSAMBL

• »Kinky« je engleska reč koja se teško prevodi na naš jezik. Ona podrazumeva preciznost, rafinman: osvojila je Reja, Dejva, Pitera i Miku i oni su odlučili da uzmu ime »Kinks«. Njihova priča je jednostavna: od 1962, Rej, Dejav i Piter svirali su u raznim klubovima londonskog kvarta Masvel Hil. Mik im se pridružio kasnije.

Njihovi prijatelji, Grenvil Kolins i Robert Vejs, otvorili su im vrata omiljenih sastajališta engleskog »visokog društva«. Svake nedelje, uz visoke honorare, oni su zabavljali mladiće i devojke engleskog otmenog društva. Uspeh je bio relativan, ali ušteđevina je rasla. Jedne večeri, zapazio ih je čuveni impresario, Lari Parns. Nekoliko nedelja kasnije, potpisali su ugovor s poznatom londonskom diskografskom kućom »Pye« i snimili kompozicije: »I really got you«, »All the day and all of the night«, »Tired of waiting for you« i »Set me free«. Bilo je dovoljno da prođe nekoliko meseci pa da ime ovog ansambla izbiće u prvi plan.

Kao Lenon i Mek Kertni kod Bitlsa, Rej Devis, pevač i gitarista ansambla, komponuje gotovo ceo repertoar »Kinksa«. Visok, uvek ozbiljan, dugo i brižljivo očešljane kose, sve na njemu odaje smirenost i spokojstvo. Dejav, njegov mlađi brat, po mišljenju mladih Engleza, najviše polaze na odevanje. Piter se brine za reklamu: njegov skuter pokriven je zastavama, ordenjem i ukrašen sa 12 klaksona. Mik, baterista, veoma je tih: on gotovo nikad ne govori ali priznaje da voli plivanje i posmatranje fudbalskih utakmica.

Njihovi poslednji uspesi su kompozicije: »Till the end of the day«, »Well respected man«, »See my friend«, a najnovija »Dedicated follower of fashion« već nedeljama ne silazi sa liste »Top twenty«.

1. Piter Kvajf, rođen 31. XII 1943. Bas-gitara; svira i bongo.

2. Mik Ejvori, rođen 15. II 1944. Baterije.

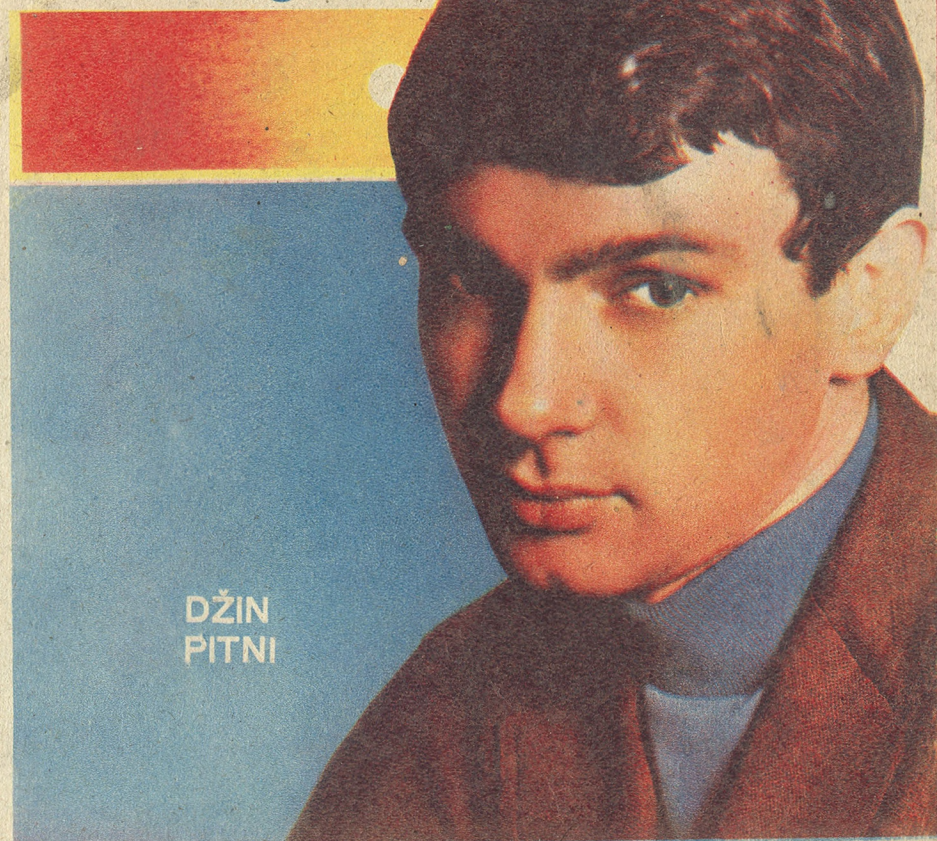
3. Dejav Devis, rođen 3. II 1947. U ansamblu svira gitaru; osim toga, klavir i bendžo.

4. Rej Devis, rođen 21. VI 1944. Vođa i solo-gitara »Kinksa«. Rej je najsvestraniji: on je komponovao najveće uspehe svog ansambla.

SONI
I
ŠER

DŽIN
PITNI

DONOVAN

FRANSOAZ
ARDI

GDE...

LIČNA KARTA

IME I PREZIME	<i>Dasti Springfield</i>
ROĐENA	1939. u LONDONU
ŽIVI U	VEL. BRITANIJU
POČELA DA PEVA	1956.
NAJVEĆI USPEH	"NE ZNAM ŠTA DA RADIM SA SOBOM"
ADRESA	TITO BURNS INTERNATIONAL 15A LIGHFOOT ROAD, HORNSEY, LONDON, H.8

Dasti Springfield, ili Meri O'Brajen — kako joj je rođeno ime — počela je karijeru u vokalno-instrumentalnom triu **SPRINGFILDS**. Bila je vokalni solista i na snimcima iz tog doba već se može zapaziti specifična boja glasa, koja joj je u kasnijoj, samostalnoj karijeri i donela najveći broj obožavalaca.

1963. godine trio Springfields se rastao i Dasti počinje samostalnu karijeru u emisiji BBC-a »Redi, stedi, go«. Veoma brzo izdaje i prve ploče i melodije »Želim samo da budem sa tobom« i »Ne znam šta da radim sa sobom« postaju betseleri i van Velike Britanije. Do ove godine osam melodija u interpretaciji **VELIKE DASTI** se nalazilo na listama najbolje prodvanih ploča u Britaniji, SAD, Francuskoj i drugim zemljama.

Poslednji uspeh joj je melodija »Malo po malo« — kompozicija iz repertoara ansambla **ROLING STOUNS**. Ona najbolje svedoči o muzičkoj kulturi Dasti, koja veoma lako uspeva da se prilagodi raznim stilovima interpretiranja. Inače Dasti Springfield i svira gitaru, bongo i marakas.

O popularnosti ove, svakako, najbolje britanske pevačice svedoče i liste popularnosti, koje svake godine sastavlja »Nju mjuzikal ekspres«. Na listi za 1964. godinu Dasti se nalazila na drugom mestu liste najboljih ženskih pevača sveta, a prošle godine je na istoj listi dobila prvo mesto. Među deset najboljih ploča godine uvek se nalazi i jedna melodija u interpretaciji Dasti Springfield.

Sigurno je da ćemo taj topli, kristalni glas slušati još dugo, jer nam to garantuje kvalitet Dasti Springfield.

KAKO...

KO...

ĐANI MORANDI

LIČNA KARTA	
IME I PREZIME	Dani Morandi
ROĐEN	1946. u Monsidori (Bologna)
POČEO DA PEVA	1958. (NEZVANJE-NO, NEDELJOM PO-PODNE I PREDNOJ BISKUPI MONSIDI)
—II—	(EVANJELO: NA TE-LEVIZIJI I EMISI-JI "GOSPODIN SREDNJIH GODINA")
NAJVEĆI USPEH	"NON SONO DEGNO DI TE" ("NISAM TE DOSTOJAN")
ADRESA	GIANNI MORANDI, VIA MEZZOFANTI 55 BOLOGNA

Nisam te dostojan, ne zaslužujem te više...». To su prvi stihovi pesme koju je avgusta 1964. zabeležio čuveni italijanski pisac tekstova, Frančesko Miljači, i koja će godinu i po dana kasnije odneti ubedljivu pobjedu u emisiji RAI-a »Proba u devet«. Tih dana, Italija je bila zahvaćena političkom i ekonomskom krizom. Jedini »svet« u kome nije bilo alarma i dalje je bila zabavna muzika: sa 700 izdavačkih muzičkih kuća, 36 fabrika ploča, 6.500 orkestara, 1.600 profesionalnih pevača, 192 godišnjih festivala i 10.000 kompozitora i pisaca tekstova, ona je nastavljala da snabdeva Italijane sa 50 novih pesama dnevno.

Te tople večeri, Miljači se borio sa sasvim drugim problemom: trebalo je stvoriti novu pesmu za Đanija Morandija, koji je postigao trijumf onom prethodnom, »Na kolenima pred tobom«. Čudo je moralo da se ponovi: Miljači je bio uveren da je Morandi jedini Italijan čija bi ploča za kratko vreme mogla dostići milionski tiraž. Ali, trebalo je pronaći »pravu« pesmu. Italijanska publika je nestalna, nepredviđena: ipak, troši 40 milijardi godišnje za kupovinu 30 miliona mikro-ploča.

Miljači se strogo pridržavao kanona koji su inspirisali prethodnu pesmu i stvorio nešto veoma slično: »Nisam te dostojan«.

Pojava Morandija značila je pravu pevačku revoluciju. On nije bio jedan od onih pevača »stvorenih u laboratoriji«, prema formulama mode, reklamiran do neukusa da bi zatim propao na nekom festivalu. Đanijevoj spontanosti i njegovom interesantnom glasu trebalo je dati pesmu koja je u stanju da zaista popularnom muzikom i psihološki pogođenim tekstom uzbuđi publiku. Kad je ploča »Nisam te dostojan« bila prodana u 600.000 primeraka, direkcija RAI-a je pozvala Morandija na veliko takmičenje »Proba u devet«. Pesma je pobedila dobivši sama isto glasova koliko sve druge pesme zajedno.

Ovih dana, jedan mladi Italijan dobio je na poklon gramofon: kupio je milioniti primerak Morandijeve ploče.

KADA...